

1973 மார்ச் 2]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை உரிமைக் குழு விற்கு விடுவதன் மூலம், இது எந்தக் காரணத்தை ஒட்டி உரிமைக் குழுவிற்கு விடப்பட்டதோ, அவைகளை யெல்லாம் பற்றி உரிமைக் குழுவில் எனக்குப் பேச வதற்கு முழு வாய்ப்புத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இங்கே சில வார்த்தைகளை யெல்லாம் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்திருக்கிறார்கள். அவைகளை நான் ஆதாரமாக அங்கே கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உரிமைப் பிரச்சினையை இந்தக் குழுவின் ஆய்வுக்கு விடுவதன் மூலம் இந்த அவையிலே நடந்திருக்கக்கூடிய முழு உண்மை உலகத்திற்கும் தெரியவரட்டும். ஆகவே, மதிப்பிற்குரிய திரு. வீராசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்தத் தீர்மானத்தை நானும் வழி மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். திரு. வீராசாமி அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்படுகிறது. பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

“டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மீதும், தென்னகம் பத்திரிகையின் ஆசிரியர், வெளியிடலோர், அச்சிடலோர் ஆகியோர் மீதும் இங்கு எழுப்பப் பட்டுள்ள இந்த அவையுரிமை மீறல் பிரச்சினையை ஆய்ந்து அறிக்கை அளிக்க இதை அவையுரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்பொழுது இந்தப் பிரச்சினை இந்த அவையின் உரிமைக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

(4) 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம். (தொடர்ச்சி)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கட்சிகளின் அடிப்படையிலே, அந்தக் அந்தக் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப் படையிலே நேரத்தை கணக்கிட்டுப் பார்த்தோம். ஆளும் கட்சியில் 176 பேர்கள் இருந்தாலும் கூட, 50 சதவிகித நேரத்தை ஆளும் கட்சிக்கும், 50 சதவிகித நேரத்தை எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் என்று நேரத்தை ஒதுக்கி முதலில் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தோம். ஒவ்வொரு நாளும் ஆளும் கட்சிக்கு 90 நிமிடங்களும், ஸ்தாபன காங்கிரசுக்கு 18 நிமிடங்களும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 16 நிமிடங்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு 13 நிமிடங்களும், பார்வோட் பிளாக்குக்கு 12 நிமிடங்களும், முஸ்லீம் லீகுக்கு 10 நிமிடங்களும், சுதந்திராக் கட்சிக்கு 10 நிமிடங்களும்

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[1973 மார்ச் 2]

காங்கிரசுக்கு 10 நிமிடங்களும் என்று கணக்கு வந்தது. இது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று கருதி, ஆளும் கட்சியினுடைய நேரத்தை 75 நிமிடங்களாகக் குறைத்து, ஸ்தாபன காங்கிரசுக்கு 20 நிமிடங்களும், அண்ணா தி.மு.க. விற்கு 18 நிமிடங்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு 16 நிமிடங்களும், பார்வோட் பிளாக்குக்கு 15 நிமிடங்களும், முஸ்லீம் லீக்குக்கு 12 நிமிடங்களும், சுதந்திராவுக்கு 12 நிமிடங்களும், காங்கிரசுக்கு 12 நிமிடங்களும் என்ற ஒரு முறையைப் பின்பற்றினால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்னும் தமிழாசக் கழகத்தினுடைய உறுப்பினர் இருக்கிறார்கள். சுயேச்சை உறுப்பினர்கள் இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :

Sir, according to the allotment of time, the Chair has given only 12 minutes to the Congress Party for speaking on the Budget involving about Rs. 465 crores. . . 12 நிமிடங்கள் கொடுத்தால் போதாது. அப்படி அவசியமிருந்தால் மத்தியானம் உட்காரலாம்.

Let us discharge our duties properly.

தயவு செய்து

அதிக நேரம் கொடுக்கவேண்டும். வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசுவதற்கு 12 நிமிடங்கள் எப்படி போதும்? ரூ. 465 கோடி வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது எப்படி 12 நிமிடங்களில் எதிர்க்கட்சியினர் பேசமுடியும். அதற்கு நாங்கள் பேசவே வேண்டாம். ஆளுநர் கட்சியினரே வோட்டுப் போட்டு பட்ஜெட்டை பாஸ் செய்து கொள்ளலாம். 12 நிமிடங்கள் போதவே போதாது. சில பேர்களுக்கு 12 நிமிடங்களுக்குமேல் தேவைப்படும். தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்கிக்கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் மத்தியானம் உட்காரலாம். நாங்கள் வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். கவுன்சிலே வேண்டுமானால் ஒத்திப்போடலாம். பட்ஜெட்டை விவாதிப்பதற்குப் போதுமான அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி விரகத்தியாகப் பேசினால் எப்படி?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நேரம் ஒதுக்குகின்ற வகையில் நாள்தோறும் ஒரு கட்சிக்கு இவ்வளவு நேரம் என்று சொன்னால், அது நடைமுறைக்கு ஒத்துவருகிற ஏற்பாடாக இருக்காது. இன்று முதல் 7-ம் தேதி வரையில் இருக்கிற நேரத்தை ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் எவ்வளவு மணி நேரம் என்று பிரித்து ஒதுக்கி விடலாம். சில நாட்களில் சில கட்சிகளில் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் பேச முன்வருவார்கள். நேற்று பிசினஸ் அட்வைசரி

1973 மார்ச் 2] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கமிட்டியில்கூட இந்த அடிப்படையில் தான் முடிவு எடுத்தோம். ஆகவே, 7-ம் தேதி வரையிலும் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் இவ்வளவு நேரம் என்று பிரித்து ஒதுக்கிவிட்டால், ஒரு கட்சியில் ஒன்று அல்லது இரண்டு பேர் அல்லது ஒருவரே முழு நேரத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு பேசலாம். அல்லது 2, 3 பேர்கள் பிரித்துக் கொண்டு பேசலாம். 7-ம் தேதி வரையில் பிரித்துக் கொள்வதற்கு நேரம் தந்துவிட்டால், அதற்கேற்றபடி நேரத்தைப் பங்கிட்டுப் பேசிக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது ஒரு பெரிய பிரச்சினை. நாளை யிலிருந்து செய்யலாம்.

* டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

டாக்டர் கலைஞர்: அவர்களிலை இந்த ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சமுதாயத்தில் வாழ்க்கை வசதிகளை இழந்தவர்களை மீண்டும் ஓரளவுக்கேனும் கைதூக்கி விடுகின்ற தன்மையிலே, சமுதாய சமதர்மத்தை இன்னும் ஒரு படி மேலே உயர்த்துகின்ற அளவில், பல்வேறு நல்ல அம்சங்களையும் திட்டங்களையும் கொண்டதாக அமைந்திருக்கிறது என்று முதலிலே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

1973-74-ம் ஆண்டுக்கு 465 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரவும், கிட்டத்தட்ட அதே அளவுக்கு செலவும் சேர்த்து, ரூ. 49 லட்சம் உபரியாக இருக்கும் நிலையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். கடந்த 6 ஆண்டு காலத்தில் தி.மு.க. அரசு பொறுப்பேற்ற காலத்திலிருந்து சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகளை விட, இந்த ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை இன்னும் கூடுதலான வேகத்தோடு இன்னும் மேலே ஒரு படி சமதர்ம திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான பணிகளை செய்யக்கூடிய நிலையில் அமைந்திருக்கிறது. டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கை இந்த ஆண்டு பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை உள்ளடக்கி இருக்கிறது.

இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சியினர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறைகூறுகின்ற அளவிலும், எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும் என்ற முறையிலே

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

[1973 மார்ச் 2]

யும் அமைந்து இருக்கிறது என்பதாக ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். இங்கே சாட்டப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் முறியடிக்கின்ற வகையில் முழு ஆதாரத்தோடு எந்த இடத்திலே மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு உதவி செய்யத் தவறிவிட்டது என்ற புள்ளிவிவரங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் முதல்வர் அவர்கள் திட்டவாட்டமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு எந்தெந்த இடங்களில் மாநில அரசுக்கு நிதி உதவ தவறியது, எந்தெந்த இடத்தில் மாநில அரசுக்கு தகுந்த நேரத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்பதையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்த நாட்டு பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களை வைத்துக்கொண்டே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'மாநில அரசு உறவுக்கு கை கொடுக்கும், உரிமைக்கு குரல் கொடுக்கும்' என்று சொன்னார்கள். அதே ரீதியிலேதான் தமிழகத்தில் அண்மையிலே ஏற்பட்ட பெரு மழையினாலும், வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட தமிழக மக்களுக்கு மத்திய அரசிலிருந்து வந்த குழுவினரின் பரிந்துரையின் பேரில் மத்திய அரசு ரூ. 14½ கோடி ஒதுக்கியதற்கு நன்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம், அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தியிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் பல இடங்களில் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சலுகைகளை, கொடுக்கவேண்டிய வாய்ப்புகளை எல்லாம் குறைத்திருக்கிறது. அதாவது மத்திய அரசு திட்ட நிதி உதவி முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 10.8 சதவிகிதமாகத் தொடங்கி, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 4.7 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் இருக்கிற மக்கள் தொகை, இந்த உபகண்டத்தின் மக்கள் தொகையில் 7.5 சதவிகிதம் என்ற அளவிலே இருக்கிறது. இப்படி மக்கள் தொகை கூடுதலாக இருக்கிற நம்முடைய மாநிலத்திற்கு உதவித் தொகை, மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஒதுக்கப்பட்ட உதவித் தொகை மட்டும் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. அதைத்தான் கலைஞர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆண்டுக்காண்டு இப்படி மத்திய அரசு தமிழக அரசுக்கு ஓரவஞ்சனை செய்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு தமிழகத்திற்குக் கொடுக்கின்ற பங்கு மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை புள்ளிவிவரங்களுடன் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், 1972-73-ம் ஆண்டுக்கு மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்குத் தொழில் முதலீடு செய்கின்ற தொகை ரூ. 685 கோடி அளவில் இருந்தாலும், தமிழகத்திற்கு 1972-73-ம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 200 கோடி தான்

1973 மார்ச் 2]

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

இதெல்லாம் நிச்சயம் தமிழகத்திற்குச் செய்யப்படுகிற அநீதி என்பதை மிக நல்ல முறையில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஏதோ மத்திய அரசைக் குறை சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக இங்கே குறை சொல்லவில்லை. நம்முடைய உரிமைகளைத் தட்டிக் கேட்கின்ற வகையிலே தான் நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நிதி நிலையில் தரப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு இந்த ஆண்டு பல்வேறு தரப்புகளிலே, அதாவது சமுதாயத்தில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், தொழில் துறையில் இருப்பவர்கள், வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள் ஆகியோர்களுக்கெல்லாம் சிறப்பான முறையில் நிதி ஒதுக்கி, அவர்களுக்கெல்லாம் வாழ்க்கை வசதி செய்துகொடுக்கிற சிறப்புத் திட்டங்களை தீட்டியிருக்கிறது.

வேளாண்மைத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த ஆண்டு வேளாண்மைத் துறையே 1972-73-ம் ஆண்டுக்கு விவசாய உற்பத்தி ஒரு புதிய குறி அளவில் 72-02 லட்சம் டன்னை உயரும் என்று மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது, இயற்கையின் ஒத்துழையாமைக்கிடையிலேயும், வேளாண்மைத் துறையில் நாம் பெற்றுள்ள இந்த வளர்ச்சி மகிழ்த்தக்கதாரும் என்று கலைஞர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இயற்கை ஒத்துழையாமை இருந்தும், இவ்வளவு நல்ல ஒரு குறியிட்டினை விவசாயத்தில் நாம் கண்டிருக்கிறோம். நேற்று பேசிய இந்திரா காங்கிரஸ் நண்பர் ஒருவர் இப்படிச் சொல்லியிருப்பதைக் குறித்து குறை பட்டுக்கொண்டார். நமது முதல் அமைச்சர் தமிழகத்தில் இருக்கிற சூழநிலையைக் குறிப்பிட்டு, அதற்கிடையிலேயும் வேளாண்மைத் துறையில் பெற்றுள்ள வளர்ச்சி மகிழ்த்தக்கதாரும் என்று தான் கூறியிருக்கிறார். நிச்சயமாக, அவர்கள் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இப்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், இந்தச் சபையிலும் மக்கள் மத்தியிலும் முதல்வர் அவர்களுக்குக் கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இனிமேலாவது தவறான கருத்துக்களைச் சொல்லாமல், எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற பழக்கத்தை எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த ஆண்டு கல்விக் காக அதிகத் தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையிலே வேகமாக பரவலான முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று, வசதிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று பல்வேறு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். ஆரம்பப்பள்ளியிலிருந்தே மாணவர்கள் அறிவியல் துறையிலே சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்பதற்காக புதிய திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே அந்நிய நாட்டிலே இருந்து கிடைக்கின்ற மேதைகளின் உதவியும் இந்த நாட்டுக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்று பல திட்டங்களைத் தீட்டி, சென்ற

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

[1973 மார்ச் 2]

ஆண்டிலிருந்து இந்த அரசு நிறைவேற்றி வருகிறது. அந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சிறப்பான இடம்பெற்று இருக்கின்றன.

அதைப்போலவே, ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பல சலுகைகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் அடுத்தாண்டு கல்வித் துறை இன்னும் சிறப்பான முறையில் வளர இருக்கிறது. இந்தக் கல்வித் துறைக்கு இந்தாண்டு மொத்த வருமானத்தில் 24 சதவிகிதம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல நிலையை மாணவர் சமுதாயம் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து, நலத்துறையிலே இந்தாண்டு கூடுதல் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பல சிறப்புத் திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த நலத் துறையிலே 1972-73, 1973-74 ஆகிய இரண்டாண்டுகளிலும் 61 ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவ மனைகளை அரசாங்கம் ஏற்கும் என்று அறிவித்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. பல்வேறு அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் படுக்கை வசதிகள் அதிகரிக்கப்படும் என்றும் நிதிநிலை அறிக்கையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல கோவை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற மருத்துவக் கல்லூரி, மருத்துவமனைக்கும் கூடுதல் வசதி செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் அங்கே இருக்கின்ற சில வசதிக் குறைவுகளைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அங்கே ஹவுஸ் சர்ஜன்களுக்குத் குவார்ட்டர்ஸ் கிடையாது. அவர்கள் ஐந்தாண்டுப் படிப்பை முடித்துவிட்டு, முதல் பரட்சி வெளிவந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஹவுஸ் சர்ஜன்களாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் வெளி இடங்களில் தங்கியிருந்து, பணியாற்ற வரவேண்டிய நிலையில் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கும் ஒரு தொகையை ஒதுக்கி, மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை சுவர்களுக்குள்ளாகவே அவர்கள் தங்குவதற்கு விடுதி கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. அங்கே இருக்கிற 'போஸ்ட் மார்ட்டம் ரூம்' கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எப்படி இருந்ததோ அந்த அளவிலேயே மிகச் சிறியதாக இருக்கிறது. மருத்துவ கல்லூரி மருத்துவமனை என்று உயர்த்தப்பட்ட பின்பும் அந்த அறை பெரிதாக்கப்படவில்லை. போஸ்ட் மார்ட்டம் அறையில் தான் மானாவர்கள் மிக முக்கியமான விவரங்களை சிலவகை நோய்களைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருப்பதால், அதைச் சற்று விரிவுபடுத்தி, வசதிகள் நிறைந்ததாகச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதை என் கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

1973 மார்ச் 2] [டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இன்னும் பல்வேறு நல்ல சிறப்புத் திட்டங்களை எல்லாம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற முறையில் அவர்களுக்காக ஒரு கடன் தொகை கொடுத்து, குத்தகை தாரர்களுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்கும் ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை அவர்களுக்கு வசதியான ஒரு திட்டத்தை செயல்படுத்த இருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

தொழிலாளர் நலத்தைப் பேணிவருகின்ற இந்த அரசு தொழில் நிறுவனங்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே, இன்றைக்கு மேட்டுரிலே இருக்கின்ற அலுமினியத் தொழிற்சாலையை தேசியமயமாக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பெருவெள்ளத்தாலும், புயலாலும் கோபி தாலுகாவில் 8,000 வீடுகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது தாழ்த்தப்பட்டோர் நல மேம்பாடு, வீட்டு வசதிக் கழகம் அமைத்து அதன்மூலம் இந்த ஆண்டு அரிசனங்களுக்கு 10,000 வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதில் எங்களுடைய கோபிச்செட்டிப்பாளையத்திற்கு 200, 300 வீடுகளையாவது கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே பாதிக்கப்பட்ட 8,000 வீடுகளில் 5,000 வீடுகள் அரிசனங்களுடையது. அவர்கள் கட்டி பிறுந்த கூரை வீடுகள் ஒலை வீடுகள் கிழே விழுந்துவிட்டதால் அவர்கள் தங்கு வதற்கு இடமின்றி தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த 10,000 வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தில் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கும் அதிகமான வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பல்வேறு நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. தனியார் மின் நிறுவனங்களை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த முறையில்... (மணியடிக்கப் பட்டது).

திரு. ஓ. என். சுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த தமிழக அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில், மக்களின் வாழ்க்கை வசதிகளுக்குறைத்து, அவர்கள் தொல்லைகளை அனுபவிப்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விலைவாசி உயர்வு இந்தப் பிரச்சினைகளிலே

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

[1973 மார்ச் 2]

இந்த அரசு அக்கறை செலுத்தியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்பதை என் குற்றச்சாட்டாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதில் ஆளும் கட்சி முனைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தொலைகள் நிறைந்த நிலையில், துயரங்களில் ஆழ்ந்திருக்கும் மக்களுக்கு உருப்பெறக் கூடிய திட்டங்கள் எதுவும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லை. இன்றைய விலைவாசிப் பிரச்சினையில் மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளைக்கூடப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. அதனால் ஏழை எளிய மக்கள் நடுத்தர மக்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அன்றாடத் தேவைப் பொருள்களான அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய், காய்கறிகள் உட்பட சகல பொருள்களும் ஏழை எளிய மக்களால், நடுத்தர மக்களால் வாங்க முடியாத அளவுக்கு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் சென்ற கூட்டத்தின்போதும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் இங்கே பேசிவிட்டு, என்னுடைய ஊருக்குச் சென்றுபார்த்தால் நான் சொன்னதைவிட 20 சதவிகிதம் அதிகமாகி இருந்ததைத்தான் பார்த்தேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதற்கு எந்தவிதமான பரிசீலனையும் சொல்லப் படவில்லை என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

நடுத்தர மக்கள் நிலை இது என்றால், விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருட்களுக்குச் சரியான விலை கிடைப்பதில்லை. அதோடு அவர்கள் வாங்கக்கூடிய பொருட்கள் விலை பன்மடங்கு அதிகமாகி இருக்கிறது. மாடுகளுக்கு தீவனங்கள் வாங்குவது என்றால் அந்த மாடுகளையே விற்குக் கூட அதற்கு தீவனம் வாங்கமுடியாத நிலைக்கு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் நங்களுக்குத் தேவையானப் பொருட்களை வாங்கவேண்டுமானால் தங்கள் வீடுகளை விற்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே, அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படியாக மாதம் 10 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் பிராவிடன்ட் பண்டில் போடுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இன்று இருக்கக்கூடிய வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது இந்த 10 ரூபாய் அவர்களுக்குப் போதாது. அதை இன்னும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். கொடுப்பதை ரொக்கமாக அவர்கள் சம்பளத்தோடு சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

அடுத்து, இன்று மாநிலம் முழுவதும் விலைவாசி உயர்வைப் பார்க்கின்ற போது ஏகப்பட்ட பிரச்சினைகள் உருவாகி இருக்கின்றன. இப்படிப் பட்டப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் அரசு தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பட்ஜெட்டில் புதிய வரி எதுவும் இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி சொன்னால், இந்த அரசு தொடர்ந்து மக்களிடம் எந்த அளவுக்கு உச்ச அளவு வரியை வசூலிக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு வசூலித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை கவலையோடு பார்க்கிறோம். அதனால்தான் மேற்கொண்டு வரி போட எதுவும் இல்லை என்று கருதி விட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, இந்த அரசு மக்களிடம் பாடி கறக்க வேண்டியவர்களை பாடிக்கறந்தும், ஆடிக்கறக்க வேண்டிய வரிகளை ஆடிக்கறந்தும் அவர்களை இன்று இந்த மோசமான நிலைமையில் வைத்துவிட்டார்கள் என்ற விஷயத்தை நான் கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கிருக்கும் நெசவாளர்கள் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொள்ளும்பொழுது, இந்தப் பிரச்சினையிலே சரியான ஒரு திட்டங்களோடு பரிசீலிக்க அவைகளைக் கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏன் அப்படி நெசவாளர்கள் பிரச்சினை இவ்வளவு இக்கட்டான நிலைக்கு வந்துவிட்டது என்று சொன்னால் அவர்களுக்குப் போதுமான தூல்கள் நியாய விலையில் கிடைப்பதில்லை. நூல் விலை ஒன்றுக்கு இரண்டாக உயர்ந்துபோய் இருக்கக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். தூல் கிடைத்தாலும் வேலை கிடைப்பதில்லை. வேலை கிடைத்தாலும் சரியான கூலி அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதனால் அவர்கள் எல்லாம் பட்டினியும், பசியுமாக விடுகனிலே அலைந்து கொண்டிருக்கும் அவல நிலையை இந்த அரசு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை சேலம் நகரத்திலே ஏற்பட்டு, இந்த பிரச்சினையானது ஒரு போராட்டமாக ஆரம்பித்து உண்ணாவிரதம், ஊர்வலம், மறியல் என்று பல பிரச்சினைகளும் நெருக்கடிகளும் அங்கே தலைதூக்கிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது. இதைச் சர்க்கார் உடனடியாக கவனித்து எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கத் தவறியிட்டது என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்படவில்லை என்று சொன்னால், இந்த நெருக்கடிகள் எல்லாம் சேலம் மாவட்டம் மட்டுமல்லாமல் எங்களுடைய மதுரை மாவட்டத்திலே ஆத்தூர் சின்னாப்பபட்டி, திண்டுக்கல், நாவல்நகர், போன்ற இடங்களிலே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், அருப்புக்கோட்டை போன்ற பகுதிகளிலேயும் கூட பரவி, சர்க்கார் மோசமான ஒரு நிலைமையை பிறகு எதிர்

11-0
மு.ப

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

[1973 மார்ச் 2]

நோக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதை எச்சரிக்கையாக இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, நிதி நிலை அறிக்கையிலே சொல்லும் பொழுதுகூட நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள், சேலை வேட்டி ஜமக்காளம் போன்றவைகளை எல்லாம் கைத்தறிக்கே மத்திய அரசு ஒதுக்கிவிட வேண்டுமென்று. ஏற்கெனவே, இராஜாஜி முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது அப்படிப்பட்ட பிரச்சினையை சட்ட மன்றத்திலே வைத்து விவாதித்து அதைப் பற்றிய ஒரு தீர்மானத்தை டெல்லி சர்க்காருக்கு அனுப்பி பதிலுக்கு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே, அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்த இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் நடவடிக்கை எடுக்காமல் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த டெல்லி சர்க்கார் தூங்குகிறது என்று பல சந்தர்ப்பத்திலே இந்த அவையிலே பேசி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அது குறித்து மீண்டும் நீங்கள் ஒரு தீர்மானத்தை 15, 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த சட்டமன்றத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்றால், என்ன அர்த்தம்? முதலிலே இருந்து தீர்மானத்தை டெல்லி அரசிடம் வலியுறுத்தி அதை அவர்களுக்கு ரூபகப்படுத்தி அந்தச் சலுகைகளை நெசவாளர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கத் தவறிவிட்டார்கள் என்றுதான் சொல்லுவேன்.

அன்றைக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சியின் பொழுது அது கைத்தறி வளர்ச்சியானாலும் சரி அல்லது கதர் வளர்ச்சியானாலும் சரி, இரண்டு பேருக்கும் நூல் நியாய விலையிலே சப்ளை செய்து அவர்களுக்கு வசதிகளை செய்து கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கும் 20 இலட்சத்திற்கும் அதிகமாகவுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் பெரும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்வேன். இப்படி இந்த பிரச்சினைகளை உடனடியாக அரசு தீர்க்க தவறுகிறது என்று சொன்னால், போராட்டத்தின் மூலமாக பல நெருக்கடிகளை கைத்தறி நெசவாளர்கள் உண்டாக்கி இந்த சர்க்காருக்கே ஒரு பெரும் நெருக்கடியை ஏற்படுத்திவிடுவார்கள் என்று சொல்லி, அதைத் தீர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும், சரியான வகையிலே அவசரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க இந்த அரசு முன்வரவில்லை என்றுதான் சொல்லுவேன். எனவே, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விலைவாசி உயர்வு போன்ற முக்கியமான பிரச்சினைகளிலே அரசு உடனடியாக போர்க்கால நடவடிக்கை காரியங்களை மேற்கொண்டு பணியாற்ற வேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால், தமிழக அரசு பதவியிலிருந்து விலகி விடுவது நல்லது என்றுதான் சொல்லுவேன். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் கவனித்து தீவிரமாக செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. ஓ. என். சுந்தாம்]

அடுத்தபடியாக, திருச்சி ஜில்லாவிலே புதுக்கோட்டை பகுதியானது புதுக்கோட்டை மாவட்டமாக தனியாக அமைக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தகுந்த ஒன்றாகும். அதே போல் மதுரை மாவட்டத்தையும் இரண்டாகப் பிரிக்கக் கூடிய நிலை ஒன்று இருந்தது என்பதை இந்தச் சபை அறியும். எனவே, திண்டுக்கல்லை தலைநகரமாகக் கொண்டு தனி மாவட்டம் ஒன்று பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, அதற்கான காரியங்களை உடனடியாக இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன்.

திண்டுக்கல் நகரம் இப்பொழுது வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே மக்கள் தொகை ஒரு இலட்சத்திற்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கே ஒரு செஷன்ஸ் கோர்ட் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். மேலும் அங்கே இருக்கும் அரசினர் மருத்துவமனை இன்னும் நன்றாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு, அது பல படுக்கைகளைக் கொண்டதாகவும் போதிய மருந்து வசதிகளை உள்ளடக்கியதாகவும் ஆக்கப்படவேண்டும்.

அதுமட்டுமில்லாமல் திண்டுக்கல் நகரத்திலே ஒரு பெண்கள் கல்லூரிக்கு அடிக்கல் நாட்டி, எந்த வேலையும் தொடங்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஒரு ஆண்டு ஆகியும் இன்னமும் ஒன்றம் செய்யப்படவில்லை. அந்தக் கல்லூரி மாணவிகள் மிகவும் நெருக்கடியான, சலசலப்புள்ள பஜார் பகுதியிலே படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தக் கல்லூரிக் கட்டிடத்தைக் கட்டும் வேலையை விரைவுபடுத்தும் நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : (தலைவர்க்குப் பம்) மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டினை ஆதரித்து இங்கே நான் பேச விழைகின்றேன்.

ஏற்கனவே ஏழை மக்கள் எல்லாம் பொருட்கள் கிடைக்காத காரணத்தினாலும், பணப் புழக்கம் அதிகமாக ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாகவும், விலைவாசி ஏற்றத்தினாலும் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமையில் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சராகவும் முதலமைச்சராகவும் இருக்கக் கூடிய கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பறிந்து மக்களுடைய நிலையறிந்து, மக்களால் வரி செலுத்த முடியாத நிலையினை அறிந்து எந்தவிதமான வரியையும் போடாமல், எவ்வளவோ நெருக்கடிகள் அரசாங்கத்திற்கு இருந்தாலும், எவ்வளவோ வேலைகளைச் செய்ய வேண்டியிருந்தாலும், வரி போடாமல் 49 இலட்சம் உபரி பட்ஜெட்டை போட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1973 மார்ச் 2]

ஆனால், இரண்டு தினங்களுக்குள்ளாகவே மத்திய அரசாங்கமும் தன்னுடைய பட்ஜெட்டை தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். மக்களுடைய பொருளாதார நிலை மோசமாகவும், ஏற்கனவே இருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்தினால் மக்கள் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையிலே, அந்த மக்களின் பேரிலே மேலும் பல வரிகளைப்போட்டு ஏறக்குறைய 300 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஏழை மக்கள் மீது வரி போட்டிருக்கிறார்களே இது நியாயமா என்பதைத்தான் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கக்கூடிய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினர்—பொன்னப்ப நாடார் கட்சியினர் இல்லை—காரணம் அவர்கள் எங்களை ஆதரிக்கக்கூடியவர்கள் இந்த விஷயத்திலே—உணரவேண்டும். ஆகையால், மத்தியிலே இருப்பவர்கள் இந்த மக்களை இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டார்களே என்று தான் வேதனைப்படுகிறேன்.

ஆகையால், மத்திய அரசாங்கம் தாங்கள் வரி போடுகின்ற கொள்கையிலே சில திருப்பங்களைக் கையாளவேண்டும். மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மாகாண முதலமைச்சர்களை தாங்கள் இவ்வளவு வரி போடலாம் என்று இருக்கிறோம், அதாவது 300, 400 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடலாம் என்று இருக்கிறோம் என்று ரகசியமாகக் கலந்து மக்களின் நன்மையை கருதி செயல்படுவார்களேயானால் அது நன்றாக இருக்கும்.

பாரதத்திலே காஷ்மீரிலே இருந்து கன்னியாகுமரி வரை இருக்கும் மக்கள் எல்லோருடைய நலனையும் கருத்தில் கொண்டு தான் இப்படி வரி போடுகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லுவார்களேயானால், ஏதோ நாம் 1500 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கிறோம். ஆகவே நம்மை யார் வந்து கேட்கப் போகிறார்கள் என்ற நிலையிலேதான் இவ்வளவு அதிகமான அளவிலே வரிகளை ஏழை மக்கள் மீது போட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய பேச்சிலே கூடச் சொன்னார்கள்—அதாவது பைனான்ஸ் கமிஷனிலே இருக்கிற புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள், நம்முடைய மாநிலம் முற்போக்கு அடைந்த மாநிலமாக இருக்கிறது, ஆகவே நமக்கு வரக் கூடிய பணம் குறைந்துவிடுகிறது என்றார்கள். அது உண்மை. மாநிலத்தின் வளர்ச்சியிலும், மற்றுமுள்ள வளர்ச்சியிலும் இந்த மாநிலத்தில் உள்ள மக்கள் கடுமையாக உழைக்கிறார்கள், கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றால் இந்த மாநிலத்திற்கு நிதியைக் குறைப்பது தண்டனையாக இருக்கும். உழைப்புக்குத் தண்டனையா? யோசிக்கவேண்டும் உழைப்பவர்களுக்கு உதவி இல்லையென்றால் சோம்பேறிகளுக்கு உதவியா? பிற்பட்ட மாநிலத்திற்கு அதிக உதவி என்றால் அது சோம்பேறிகளுக்கு உதவி

1973 மார்ச் 2]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

செய்வதுபோலத்தான் இருக்குமே தவிர வேறு அல்ல. பிற்பட்ட பகுதிகள் என்றால் நமது மாநிலத்திலும் கள்ளக்குறிச்சி வட்டம், செஞ்சி வட்டம், மேற்கு இராமநாதபுரம், கிழக்கு இராமநாதபுரம், தர்மபுரி ஆகிய இடங்கள் பிற்பட்ட பகுதிகள் தான். இது நமது மாநிலத்தில் இருந்தாலும் சரி, மகாராஷ்டிரம், குஜராத், பெங்கால் என்பதாக எங்கே இருந்தாலும் சரி இதுபோன்ற பிற்பட்ட பகுதிகளை ஐடென்டிபை பண்ணிவிட வேண்டும். இவற்றுக்கு ஏற்றற்போல நிதி உதவியும் அளிக்க முன்வந்தாக வேண்டும்.

அடுத்த, இன்றையதினம் மத்திய அரசாங்கம் விவசாயம், கல்வி, சுகாதாரம் ஆகியவற்றிலும் கூட மாநில அரசாங்கங்களுக்கு இருந்த முழு உரிமையில் தலையிட முன்வந்திருக்கிறார்கள். இவற்றையும் கண்காண்டி விஸ்டில் சேர்க்க முயல்கிறார்கள். பண்டித நேரு அவர்கள் அப்ஸெக்டிவ் ரொசலூஷனில் முன்பு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம், மத்திய அரசுக்குப் பாதுகாப்பு, நிதி, பாரின் அபரால் போன்றவற்றில் மட்டும் அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையைச் சொன்னார்கள். பாகிஸ்தான் படையெடுப்பால் நிலைமை அடியோடு மாறி பலம் பொருந்திய மத்திய அரசாங்கம் என்கிற நிலையில் திரும்பிவிட்டது. அரசியல் சட்டத்திலேயே திருத்தம் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் ஒவ்வொருவரும் மாநில அதிகாரங்களில் வினாகப் பிரவேசிக்கிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இன்கம் டாக்ஸை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தனிப்பட்டவர்களிடம் இருந்து வருவிக்கக்கூடிய வருமான வரியில் மாநிலங்களுக்குப் பங்கு உண்டு. ஆனால் சில பேர்கள் சேர்ந்துகொண்டு கார்ப்பரேஷன் என்பதாக அமைத்துக்கொண்டுவிட்டால் அதில் கிடைக்கிற வருமானத்தில் நமக்குப் பங்கில்லை ஏன் என்று கேட்கிறேன். கார்ப்பரேஷன்களையும் கூட டிவிசியின் பூலில் சேர்க்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் வருமான வரி என்றால் அதற்குப் பொறுப்பு சுவான் தான் என்று இல்லை. இன்றைக்கு நமது மாநிலத்திலே மூன்று நான்கு நபர்கள் இருக்கிறார்கள். கட்டியைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை, ஒரு கோடிக்குமேல் எப்போதும் கையில் பணம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். நமது மாநில நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இவர்களைக் கண்டுபிடித்து, இவர்களது கள்ளப் பணத்தைக் கண்டுபிடித்து இன்கம்டாக்ஸ் அவற்றுக்கும் கட்டும்படி செய்தால் நமக்குத்தான் அதிகப் பங்கு வரும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1973 மார்ச் 2]

அடுத்து, மின்சாரவெட்டைப்பற்றிப் பலரும் பேசினார்கள். மின்சார வெட்டு வந்ததற்குக் காரணம் கருணாநிதிதானா? மழைபெய்யவில்லை என்றால் நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் இல்லை, மின்சார உற்பத்தி வெகுவாகப் பாதிக்கப் பட்டுவிட்டது. இதற்கெல்லாம் காரணம் மாநில அமைச்சர்கள் தானா? விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும், கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின் விஸ்தரிப்புச் செய்யவேண்டும் என்பதாக இந்த அரசு எடுத்த முடிவு மின்சார வெட்டிற்கு எப்படிக் காரணமாகும்? இவை எல்லாம் செய்தது தப்பா? சர்வ கட்சியினர்களும் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மிகக் கடுமையாக உள்ள இந்த நேரத்தில் எல்லோரும் தான் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்றால் ஆலோசனை கூறுங்கள் உங்கள் ஆலோசனைகளை ஏற்று செயல்பட இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் காலை 'இந்து' பேப்பரின் ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தியைப் பார்த்தேன். நெய்வேலியில் ஒரு நாளைக்கு 350 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்துதர ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்பது அதன்பொறுப்பை ஏற்றுள்ள நிர்வாகிகளின் கடமையுணர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. இது போன்ற முயற்சியின் மூலம் மிக மோசமான நிலையில் இருந்த நெய்வேலியில் நாளைக்கு 600 மெகாவாட் என்கிற அளவில் உற்பத்தியைக் கொண்டுவந்து விட்டால் அவர்களுக்கு 'பாரத ரத்ன' பட்டமே கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுவும் இந்த நேரத்தில் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சி மிகமிகப் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

மேலும் முன்னால் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் கூட ஒரு யோசனை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான்கைந்து பெரிய தொழிற்சாலைகளின் முதலாளிகள் ஒன்றுசேர்ந்து கோவாப்பரேடின் பவர் ஜெனரேடர் வைத்துக் கொள்ள முன்வரவேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது மிகமிக நல்ல யோசனையாகும். அப்படி யாராவது முன்வந்தார்கள் என்றாலும் அரசாங்கம் அவர்களுக்குத் தடையாக இருக்கக்கூடாது என்றார்கள். நானும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் அதற்குத் தடையாக இராமல் அவர்களுக்கு அனுசூலமாக இருக்க வேண்டும். எப்படியோ நமது தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்வதுதான் நமது முக்கியமான நோக்கமாகும். பின்னால் வேண்டுமானால் இவற்றை ரெகுலேட் செய்வதற்கு நமது அரசாங்கம் வரிபோடலாம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்னடா இது இப்படி நெய்வேலியில் நாளைக்கு 350 மெகாவாட் உற்பத்திசெய்ய முன்வந்துவிட்டார்களே என்று அழக் கூடாது.

1973 மார்ச் 2]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இப்போது உற்பத்தி செய்கிற மின்சக்திக்கு அதிகவிலை கொடுக்க அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறதா?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: விலையைப்பற்றிக் கவலையே இல்லை. 12 பைசா வாக இருந்தாலும் இன்றையதினம் மின்சாரத்தைப் பெற்று தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்காமல் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது.

அடுத்து, மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை தேசியமாக்க அரசு முன் வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். நம்மிடம் $1\frac{1}{2}$ பைசாவுக்கு மின்சாரம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களே என்பதைப்பற்றி போனமுறை கூடச் சொன்னேன். அதைத் தேசியமாக்குவதன் மூலம் ஸ்பர்ஸ் அரசாங்கத்திற்கு வரும். 50 மெகாவாட் மின்சாரம் அவர்களே உபயோகிக்கிறார்கள். என்னக்கேட்டால் அதைச் சில மாதங்கள் முடி வைத்தாலும் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரத்தை வழங்கவேண்டும் என்று தெரிவிப்பேன். அந்த 50 மெகாவாட்டைக்கொண்டு பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாய மோட்டார்கள்க்கு நாம் மின்சக்தியை அளிக்கலாம்.

சர்க்கரையைப் பற்றி நேற்றைய முன்தினம் நிறையக் கேள்விகள் கேட்டோம். சர்க்கரை விலை, விநியோகம் பற்றியெல்லாம் நிறையக் கேள்விகள் கேட்டோம். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நிறையச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து மாநில அரசாங்கத்திற்கு அந்த உரிமை கிடைத்தால் சர்க்கரை விலை குறைவாக இருக்கும், கரும்புக்கும் விலை கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். மிகவும் போற்றத்தக்க விஷயம். ஆனால் இந்த விஷயத்திலே மத்திய அரசாங்கத்தை நம்ப வேண்டியதில்லை. காரணம் அதிகாரத்தை வைத்திருக்கிற யாரும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்க சீக்கிரம் முன் வரமாட்டார்கள். நான் பரராளுமன்றத்திலே, இரண்டுமூன்று முறை கேட்டேன். 1949-க்கு முன்னாலே மாநிலங்களுக்குத்தான் அந்த உரிமை இருந்தது.

ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது டன்னுக்கு ரூ. 35 என்று இருந்ததை ரூ. 56 என்று கொடுத்தார்கள். அப்பொழுது விவசாயிகள் எல்லாம் விவசாயம் செய்ய முன்வந்தார்கள். ஆகலால், மத்திய அரசாங்கம் அதை எடுத்தது தவறு என்று சொன்னேன். நாம் அந்த அதிகாரத்தை நம்மிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதை மத்திய அரசு கேட்கும், கேட்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதைவிட, மாநில அரசாங்கமே இங்கே இருக்கிற தனிப்பட்ட ஆலைகள் அத்தனையையும் தேசிய உடைமையாக்க வேண்டும், இதிலே தவறு ஒன்றும் கிடையாது. பஸ்களை தேசியமயமாக்கி யிருக்கிறோம். இவையெல்லாம் பப்ளிக் கம்பெனிகள், எங்கோ இருக்கிறார்கள்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1973 மார்ச் 2]

ஷேர் ஓல்டர்கள், யாரோ சில மானேஜிங் டைரக்டர்கள் தீர்வாக்கிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகலால், அவற்றை தேசியமயமாக்குவதன் காரணமாக, ரூ. 10 கோடிக்கு லாபம் வரும் என்றால், அதைச் செய்யவேண்டும். அதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. இன்னும் ஒன்றையும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன் (மணி யடிக்கப்பட்டது).

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டை தனி மாவட்டமாக்கப் பெற்றது வரவேற்க வேண்டிய ஒன்று. அது மக்களுடைய மகத்தான வெற்றி என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அதனுடைய தலைநகரை அமைக்க அரசு ஏன் தயங்குகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்கவிரும்புகிறேன்.

மின் பற்றாக் குறைக்கு முன்கூட்டியே நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

சென்னை புறநகர் திட்டம் வரவேற்கக் கூடியதாக இருப்பினும், நகரத்தைச் சுற்றி நல்ல காற்றுக்கு காடுகள், தோட்டங்கள் வளர்க்கத் திட்டமிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, மாவட்ட தலைநகரங்களுக்கு இது அமைக்கக் கவனம் செலுத்துவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

எண்ணூரில் தண்ணீர் வருவது தடை அகற்ற தூர்வாரி இயந்திரம் வேலை செய்யவில்லை, என்று சொல்லப்படுகிறது.

குந்தா பகுதியில் நீர் பிடிப்பு நுக்கலிட்டஸ் மாங்கள் தண்ணீரை உறிந்து விடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுபற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர் அகவிலைப்படியை பிடித்தம் செய்யாமல், சேர்த்தே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எவ்வளவுதான் நாம் அதிகம் கொடுத்தாலும் அது பலன்தராது என்பது மற்றவர்களுக்குத் தெரியும். யாளைப் பசிக்கு சோளப் பொறி போட்டதுபோல்தான் இருக்கும். சென்ற டிசம்பர் மாதம் ஒரு டின் கடலை எண்ணெய் ரூ. 68 ; இப்போது ரூ. 116. நல்லெண்ணெய் ரூ. 82; இப்போது ரூ. 130. இப்படி ஒவ்வொரு சாமானுக்கு விலை ஏறிப்போகின்ற நேரத்தில் விலைவாசிப்படியை, அகவிலைக்கு ஏற்றமாகிவிடுகிறது என்பதற்கான சரியான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

கண்ணீர் வடிக்கும் கைத்தறியாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமானால், பூரா நூலையும் விநியோகிக்கும் உரிமை அரசின் கையில் இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நியாயவிலையில் நூல் விநியோகம் செய் தால்தான் அத்தொழில் அழியாமல் பாதுகாக்க முடியும். தமிழகத்திலே 5 லட்சத்து 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாத்தவர்கள் ஆவோம் என்பதையும் நான் இந்த சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வி விஷயத்திலே, 105 கல்லூரியிலிருந்து 176 கல்லூரிகளாக உயர்ந்திருப் பது என்பது உண்மை. ஆனால் படித்த மாணவர்களின் வேலையில்லா திண்டாட் டமும் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை மறக்க முடியாது. 43 கோடியிலிருந்து 97 கோடியாக மாறியிருக்கிறது என்று நிதி நிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. பொருள் மதிப்பின் நிலையை வைத்துப் பார்த்தால் அது சரியாக இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இயற்கையின் கொடுமையும் ஏற்ற நடவடிக்கையும் என்ற தலைப்பிலே மத்திய அரசு 14.25 கோடி ரூபாய் தந்துதவியதற்காக நன்றி தெரிவிக்கப்பட்டிருக் கிறது என்றாலும், என் தொகுதி சீர்காழியில் அரசு குறிப்பிட்டிருக்கும் ரூ. 80 கொடுக்கவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவு அமைச்சர் அவர்களும், பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் அங்கு வந்தபொழுது நான் எழுதிக் கொடுத்தேன். இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தப் பகுதியிலே ஒருவருக்கு 40 ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடியிருப்பு மனை சம்பந்தமாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு லட்சத்து 57 ஆயிரம் பட்டா வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கக்கூடிய அம்சம்தான். இருப்பினும்கூட, பட்டா கிடைப்பதிலே பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது பட்டா கொடுப்பதிலே, வாழ்ந்த மனை அவனுக்கும் அதுவரை வைத்திருக்கிற மாங்கள், மிராசதார் களுக்கும் சொல்லக்கூடிய நிலையில் அதிகாரிகள் செயல்படுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உமையான்பதி என்ற கிராமத்தில் ராஜா சர் முத்தைய்யா செட்டியாருக்கு சொந்தமான பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில், வைத்த மாத்தை எங்களிடத்திலே கொடுக்கவில்லையென்று சொன்னால் மனை கூட வேண்டாமென்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் அது நிறுத் தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1973 மார்ச் 3]

அலுமினியம் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொள்வதிலே தயக்கம் ஒன்றும் காட்டாத் தேவையில்லை. ஆனால் அதே மாதிரி சர்க்கரை ஆலைகளையும் மற்ற ஆலைகளையும் எடுத்துக் கொள்வவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டோர் நல மேம்பாடு விட்டு வசதிக் கழகம் அமைக்க இருப்பதாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது வரையில் வழங்கப்பட்ட மனைகளில் 80 ஆயிரம் பேர்களுக்கு இனிமேல் வீடு கட்டப்போவதாக இருக்கிறது. 10 ஆண்டுக்குத் திட்டம் போட்டால் கூட 80,000 வீடுகள் கட்ட முடியாது. ஆகவே, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் வீடாவது கட்டினால்தான் 85 ஆண்டு சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, குடியிருப்பதற்கு வீடுருக்கிற நிலையை உருவாக்கமுடியும். ஏதோ 10,000 பேருக்கு என்று சொன்னால் கிட்டத்தட்ட 100 ஆண்டுகள் பிடிக்கும் என்று இந்தச் சமயத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு சோஷலிச திட்டம், சமதர்மப் பாதைக்கு அடி வைக்கிறோம் என்று சொல்கின்ற நாளில், பெரிய மனிதர்கள் சென்னையிலே ஒரு வீடு, குற்றாலத்திலே ஒரு வீடு, ஊட்டியிலே ஒரு வீடு என்று வைத்திருக்கின்றதைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஒண்டிக் குடிசையிலே வாழ்கிற குப்பையும், கப்பையும் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். 20, 30 ஆண்டுகளாக விவசாயிகளாக இருப்பவர்களுக்குப் பட்டா என்பது என்னப்போன்றவர்களால் வரவேற்கக்கூடியதா என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தேச விடுதலை இயக்கத்தின் மூல மந்திரம் உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் ஆக்கப்படவேண்டுமென்று அண்ணல் காந்தியடிகள் சங்கநாதம் முழங்கினார்கள். காங்கிரஸ் காலத்திலும் சரி, கலைஞர் காலத்திலும் சரி, நிலச்சட்டங்கள் புத்தகங்களை அலங்கரிக்கின்றனவே தவிர, அவனுடைய வாழ்க்கையை அலங்கரிக்கவில்லையென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். யானைப் பசிக்கு கோளப்பொறி போட்டது போல் நிலச் சட்டங்கள் இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அப்பொழுது அவர்கள் கொண்டுவந்த சட்டத்திலே ஒழுங்கான நிலைமைகள் இல்லை. முதலிலே, தெரியாமல், இவைகள் வரும் என்ற முறையிலேதான் நிலச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். 30 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கக் கூடாது என்று தண்டோரா போட்டோம். அவர்கள் அவற்றை மற்றவர்களுக்கு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். எந்தப் பண்ணையைப் பார்த்தாலும், பெருமாள் என்கிற பெயர் மாறி பெத்தபெருமாள் என்று தான் வந்திருக்கிறதே தவிர, நிலம் அவனிடம் தான் இருக்கிறது. பழைய கதை அப்படியேதான் இருக்கிறது. அண்ணா அவர்கள் சட்டமன்றத்திலே இருந்த காலத்திலே,

[1973 மார்ச் 2]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

தாங்கிரஸ் அரசு கொண்டுவந்த நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை இது உச்ச வரம்பு அல்ல, மிச்ச வரம்பு என்று அழகாகக் கூறினார்கள். அது உண்மை என்பதை இன்றைக்கு நம்மால் பார்க்க முடியும். எத்தனை ஏக்கர் மிச்சம் இருக்கிறது என்று இன்றுவரையிலே தெரியாமல் இருக்கிறோம். சட்டமன்றத் திலே, அன்றைக்கு மதியழகன் இருந்த காலத்திலே, ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். இன்றைக்கு எத்தனை ஏக்கர் மிச்சம் இருக்கிறது என்று புரியவில்லை.

கோயில் நிலங்களுக்குச் சட்டமே கொண்டு வரவில்லை. நீங்கள் அன்று பேசிய பேச்சுக்கும், இப்பொழுது நடப்பதற்கும் எவ்வளவு வேறுபாடு? அப்பொழுது நீங்கள், காஞ்சி காமாட்சி, மதுரை மீனாட்சி, காசி விசாலட்சி, உனக்கேண்டி, கணக்கில்லா நகை என்று கேட்ட கலைஞர் அவர்களே, கஞ்சிக்கு வழியற்ற கண்ணம்மாளைப் பார், போட்டு துப்ப வெற்றிலை பாக்குக்கு வழியற்ற பொன்னம் பாளைப் பார் என்று நீங்கள் பட்டிதொட்டிகளில், கிராமங்களில் எல்லாம் சொன்னீர்கள். பர்மா மக்கள் உங்களுடைய நவினத்தை ரசித்தார்கள். நீங்கள் அட்சிக்கு வந்தால் நன்றாகச் செய்வீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். கோயில் நிலங்களைச் சொந்தமாக்க ஏன் தயங்குகிறீர்கள்? கம்யூனிஸ்டிகள் எதிர்ப்பார்களா? நீங்கள் அதைச் செய்வதற்கு தயக்கம் காட்டுவது ஏன் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்களின் கட்சியின் சார்பாகக் கோரலில் அரசாங்கம் இருக்கிறது. அங்கு கோயில் நிலங்களை எடுத்திருக்கிறார்களா என்பதைக் கூறவேண்டும்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: எடுத்திருக்கிறார்கள். 1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1-ஆம் தேதியிலிருந்து எந்த நிலப்பிரவுவிற்கும் எந்தக் சாகுபடிக்காரனும் நெல் அளக்கவேண்டியதில்லை, அரசுக்குக் கொடுத்தால் போதும் என்று கொண்டுவாப்பட்டிருக்கிறது. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. பொன்னப்பநாடார் அவர்கள் கேட்டது அங்கே கோயில் நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வரப்பட்டு, நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதுதான். அதற்குத் தாங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இங்கே நீங்கள் ஏன் கொண்டு வரக் கூடாது, அப்படிச் செய்தால் ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் உங்கள்பக்கம்

மு.ப.
11-30

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1973 மார்ச் 2]

நம்பி வருவார்கள். நான்கு லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து குடியானவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நாங்கள் எதிர்ப்போமா? எந்தக் கட்சியாவது, எதிர்க் கட்சியாவது எதிர்க்குமா?

நான் விவசாயிகள் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் என்ற முறையிலே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கொஞ்சம் நேரம் கொடுக்கவேண்டும். ராஜாஜி காலத்திலே பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு ஒரு நாளைக்கு ஒரு தொழிலாளிக்கு இவ்வளவு கூலி என்று என்ன நிர்ணயித்திருந்தார்களோ அதுதான் இன்றைக்கும் 1952-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1973-ஆம் ஆண்டு வரையிலே இருந்து வருகிறது. விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது 3.5 ஏறியிருக்கிறது. 4.5 ஏறியிருக்கிறது. அவ்வளவு ஏறியிருக்கிறது. இவ்வளவு ஏறியிருக்கிறது என்றெல்லாம் வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அன்றைக்கு இருந்த கூலிதான் இன்றைக்கும் கிடைக்கிறது. இதுதான் சமதர்மமா? பனை மரத்தில் ஏடிம்பொழுது கிழே விழுந்துவிட்டால் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறார்கள், மீனவர்கள் கடலில் போய்விட்டால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு நஷ்ட ஈடுகொடுக்கப்படுகிறது ஆனால் பூச்சி மருந்து தேளிக்கும்பொழுது ஒரு விவசாயத் தொழிலாளி இறந்துவிட்டால், வாலிலே விவசாயி பாம்பு, பூச்சி கடித்து இறந்துவிட்டால், அல்லது நடனிலே இறந்துவிட்டால் அவனுக்கு கருவமரம் தான், ஒன்றும் இல்லை. விவசாயிகள் வாழ்வதற்கு இந்த அரசு உதவி செய்தால் உண்மையிலேயே என்னைப் போன்றவர்கள் முழு மூச்சோடு ஆதரவுகொடுப்போம். ஒத்துழைப்போம். ஆனால் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் உறுப்பினர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். சமதர்மம் சமதர்மம் என்று சொல்கிறார்கள். என்ன சமதர்மக் கொள்கை நாங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று உருப்படியாக அவர்கள் சொல்லவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு கமிஷன் போட்டு யார் யாருக்கு எவ்வளவு கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக இப்பொழுது ஒரு கமிஷன் போடப்பட்டு இருக்கிறது. அதனுடைய முடிவுகள் கிடைத்தபிறகு பரிசீலிக்கப்படும், நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

அவர்கள் கோயில் நிலத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கோயில் நிலத்தைக் கோனாவிலே சொந்தமாக எடுக்கவில்லை. இரண்டு கோயில் நிலங்களை, பத்மநாப சாமி கோயில் நிலத்தையும், குருவாயூர் கோயில் நிலத்தையும் எடுத்தது மகாராஜா இருந்த காலத்திலேதான். இவர்கள் ஆட்சிக்காலத்திலே எடுக்கவில்லை.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வடிவேல் அவர்கள் மிக உருக்கமாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பனைமாத்திலிருந்து கீழே விழுந்துவிடுகின்ற தொழிலாளி இறந்துவிட்டால் ஆயிரம் ரூபாய் அவனுடைய குடும்பத்திற்கு இந்த அரசு வழங்குகிறது, அதைப் போலவே கட்டுமாத்தில் செல்கின்ற மீனவர் விபத்துக்கு ஆளாகிவிட்டால் அவருடைய குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் இந்த அரசு வழங்குகிறது என்றும் சொன்னார்கள். இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு நான் அப்படிப்பட்ட அறிவிப்புகள் செய்யப்பட்டன. இதன்மூலம் 100, 150 குடும்பங்கள் அந்த உதவித் தொகையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதைப்போல பூச்சி மருந்து அடிக்கின்ற நோத்திலே விவசாயி இறந்து விட்டால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கும் இந்த அரசு உதவிசெய்ய முன்வந்தால் உங்களை ஆதரிக்கிறேன் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் இப்பொழுது ஒத்துக்கொள்கிறேன். பூச்சி மருந்து அடிக்கின்ற நோத்திலே விவசாயி இறந்துவிட்டால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்பதை அறிவிக்கிறேன் (ஆரவாரம்) இனிமேலாவது அவர்கள் எங்களை ஆதரிக்க வருவார்களா?

திரு. எஸ். வடிவேல்: நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். சட்டையில்லாத சங்கான், வேட்டியில்லாத வேலன், புடவை யில்லாத பொம்மி, சோப் கிடைக் காத சொக்கி, செருப்பு வாங்க முடியாத சிங்காரம் இந்த நாட்டில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோயில் நிலத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் என்ன என்று அண்ணா அவர்கள் கேட்டார்கள். நல்லதைப் பாராட்டாமல் எப்படி இருக்கமுடியும்? நான் பாராட்டாவிட்டாலும் இந்த நாடே பாராட்டும், நீங்கள் சொல்வது சொல்லில் அலங்காரமாக இருக்கிறது, சட்டப்படுத்தத்தில் அலங்காரமாக இருக்கிறது. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் நோத்திலே இறந்துவிடுகின்ற விவசாயியின் குடும்பத்திற்கு அரசு உதவி செய்யும் என்று சொல்வது சொல் அலங்காரம்தானா?

திரு. எஸ். வடிவேல்: அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்னும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய தொழிலாளர்களுடைய வேதனைகளைப் போக்கக்கூடிய முறையிலே கோயில் நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து அவர்களுக்கு வழங்கி அவர்களுக்கு நல்ல வாழ்க்கை அமைத்துத்தான் இந்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலியை உயர்த்தவில்லை என்று அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள்

[1973 மார்ச் 2]

திரு. எஸ். வடிவேல் : பண்ணையாள்பற்றிச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அவர்கள் அதேகமாக இப்பொழுது கிடையாது. கூலி உயர்வுபற்றி தஞ்சை மாவட்டத்திலே முத்தாப்பு மாநாடு, மீராசுதார்கள், தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள், அதிகாரிகள் இவர்களை வைத்துக்கொண்டு மூன்று திங்களுக்கு முன்வரையிலே இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்கள் சொன்ன அதே கூலியை நிர்ணயம் செய்திருக்கின்ற முறையிலே அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்கள், அதுசரியல்ல.

திரு. எஸ். வடிவேல் : கூலி உயர்வுபற்றி இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. ஆனால் நான் சொன்னது ராஜாஜி காலத்தில் கொண்டுவந்த பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம்பற்றி அன்றைக்கு இருந்த நிலைமையான இக்கறைக்கும் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : முத்தாப்பு மாநாட்டில் அது பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை. காரணம் பண்ணையாள் எல்லாம் வெளியேறி விட்டார்கள் என்று நினைத்ததுதான்.

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நான் பொன்னென கண்ணென காமதேனுவுவென, கற்பக விருட்சமெனப் போற்றி வரவேற்கின்ற வகையிலே தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், அரசு அலுவலர்கள் ஆகிய எல்லா வர்க்கத்தினரும் பாராட்டு கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. வடிவேல் அவர்கள், யார் எதிர்த்தாலும், நானே எதிர்த்தாலும் இதற்கு மக்களுடைய ஆதரவு இருக்குமென்று சொன்னார்கள். இன்று நாடு அந்த நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகள் எதிர்த்தாலும்கூட பாமர மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அனைவரும் இதை நான் ஏற்கனவே சொன்னமாதிரி பொன்னென, கண்ணென, காமதேனுவுவென, கற்பக விருட்சமென வரவேற்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. பல்வேறு துயரங்களுக்கிடையே ஒரு உபரி நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே புதிய வரிகள் போடப்படவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கின்ற வரிகளும் உயர்த்தப்படவில்லை. ஆனால் மத்திய அரசு ஏறக்குறைய ஏழை எளிய மக்கள் பாட்டாளி மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையிலே 292 கோடி ரூபாய்க்கு புதிய வரிகளைப் போட்டு அதோடு மட்டுமல்ல, ஏற்கனவே இருக்கின்ற வரிகளையும் உயர்த்தியிருப்பதைப் பார்க்கும் பொழுது நாம் நிச்சயமாக அதைக் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தொழிலாளர்களுக்காக தொழிற்சட்ட ஆலோசனைப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தி சென்னை, கோவை, மதுரை ஆகிய நகரங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வசதி கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மத்திய அரசு அலுவலர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிற அகவிலைப்படிக்கும் மாநில அரசு அலுவலர்கள் பெறுகின்ற அகவிலைப்படிக்கும் வேறுபாடு இல்லாத வகையிலே இன்றைக்கு அகவிலைப்படியை நம்முடைய மாநில அரசு உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிற நிலையை அரசு அலுவலர்கள் எல்லாம் உளமார மனமாரப் பாராட்டுகிறார்கள், தங்கள் வாழ்த்துக்களையும் சுவரொட்டிகள் மூலம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 ஆயிரம் வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்த வழிவகை செய்து இந்த ஆண்டே நிதியை ஒதுக்கியிருக்கின்ற இந்த அரசை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அனைவரும் உளமார மனமாரப் பாராட்டுகிறார்கள், வாழ்த்துகிறார்கள். தங்களுடைய ஆதரவை இந்த அரசுக்கு நல்குவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, புதுக்கோட்டை பகுதியைத் தனி மாவட்டமாக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் எங்கள் மாவட்டத்திலே பாலக்கோடு துணை வட்டத்தை வட்ட அளவிற்கு உயர்த்த வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். அங்கு துணைக் கருவூலத்திற்கு ஒரு லட்சத்து 31,000 ரூபாய் நிதி ஒதுக்கிடு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக முதலமைச்சரவர்களே, அமைச்சரவையை நன்றியறிதலோடு பாராட்டி என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தனியார் துறையிலே இயங்கிவந்த மின்சார நிறுவனங்களை நாங்கள் எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலேயிருந்தபொழுது அரசு ஏற்க வேண்டும், அரசு ஏற்க வேண்டும் என்று 62-இலிருந்து 67 வரையிலும் இதேமன்றத்தில் கோரிக்கையை வைத்தோம். அப்போது அது ஏற்கப்படவில்லை. ஆனால் நமது அரசு அவைகளை வாரியத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வருகின்ற நிறுவனங்களாக ஆக்கி ஆணை பிறப்பித்திருப்பதை மட்டிலா மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

அதேபோன்று மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலையையும் நாட்டுடைமை பாக்கியிருக்கிறோம். மத்திய அரசின் அனுமதி தேவை, இசைவு தேவை, சம்மதம் தேவை என்ற அடிப்படையிலே ஆக்கியிருக்கிறோம். மத்திய அரசும் சம்மதத்தை, இசைவைத் தரும் என்ற எண்ணம் இருந்தாலும்கூட நேற்று

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

[1973 மார்ச் 2]

மன்றத்தில் பேசிய ஒருசிலரின் கருத்துக்களைப் பார்க்கும்பொழுது இசைவு கிடைக்குமா, சம்மதம் கிடைக்குமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உழுவவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் இந்த மன்றத்திலே பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு லட்சத்து 57,000 பேர்களுக்கு இலவசமாக சர்க்கார் செலவிலே வீட்டுமனை பட்டா வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலகிரி மாவட்டம் தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்றால் எத்தனை லட்சோப லட்சம் குத்தகை தாரர்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள் என்பதை எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் என்ற முறையிலே குத்தகை தாரர்கள் குத்தகை செய்யும் நிலத்தை, விரும்பினால் அவர்களுக்கே வாங்கித்தருவதற்கான ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருப்பது பாராட்டிற்குரியது, பெருமைக்குரியது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், தர்மபுரி மாவட்டம் 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தனி மாவட்டமாக அமைந்தது. அப்படி அமைந்த நேரத்திலே மாவட்ட மருத்துவ மனை அமைப்பதற்காகக் கட்டிடம் கட்ட நில ஆர்ஜிதம் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. ஆனால் நில உடைமையாளர்கள் வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்ற காரணத்தினால் அது உடனடியாக முடியவில்லை. இப்பொழுது வழக்குகளெல்லாம் முடிந்துவிட்டது, தீர்ந்துவிட்டது. நில ஆர்ஜித நடவடிக்கையிலே அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு தரும் இடத்திலே இருக்கிறோம். 56 ஏக்கர்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும். அதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டிலே 20 ஏக்கர்களுக்கு நஷ்ட ஈடாக 90,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து உடனடியாக நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுத்து அந்த நிலத்தை நம்முடைய வசமாக்க வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த ஆண்டு 20 மாணவர்களுக்கு இலவச உணவு இல்லங்களை அமைப்பதாக அறிவிப்பிலே பார்க்கிறேன். அதைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். தர்மபுரி மாவட்டம் மிகமிக பிற்பட்ட மாவட்டம். ஆகவே அந்த 20 இலவச உணவு இல்லங்களில் காரியமங்கலம், மாறன்பள்ளி போன்ற இடங்களில், இப்படிக்குறைந்தது 5 இல்லங்களை தர்மபுரி மாவட்டத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 2] [திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

ஏறக்குறைய 79 சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஆய்வு செய்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பரிந்துரை செய்து நமது அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஐந்தாறு ஆண்டுகளிலே 10, 15 சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அரசு வேலை செய்திருக்கிறது. ஒருசில திட்டங்கள் முடிந்து விட்டன. அவைகளிலே ஒருசில முக்கியமான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களான கசரக்குடி திட்டம், சாக்கட மூட்டூ நீர்த்தேக்கத் திட்டம் முதலியவற்றை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்னா நீர்த்தேக்கத் திட்டத்திற்கு அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியிலிருந்த எத்தனையோ உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்தியும் அது வராது, பகல் களவு என்று மக்கள் கருதும் அளவிற்கு இருந்த அந்தத் திட்டத்திற்கு 108 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு திட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாய மக்கள் இந்த அரசை, முதல்வரை உளமாரப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக 40 லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கம் செய்திருக்கிறோம். இதற்கும் உளங்கனிந்த பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒரேயொரு கோரிக்கையை மட்டும் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்திற்கு மேம்பாலம் என்ற முறையில் யாதொரு நிதி ஒதுக்கிடும் செய்யப்படவில்லை. அருள்கூர்ந்து, கசரக்குடியிலிருந்து பாலக்கோடு செல்லும் வழியில் சின்னா, மாரன்பள்ளி நீர்த்தேக்கத் திட்டம் ஆகியவற்றில் பாலத்தை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக நெடுஞ்சாலைத் துறையின்மூலம் பல்வேறு பேருந்து வழித் தடங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. தர்மபுரி மாவட்டத் திலே 67 மைல் என்று வரையறை செய்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதில் நான் சொல்வது 15 மைல்கள்தான் வரும். பாலக்கோட்டிலிருந்து மாரன்பள்ளிக்கு 7 மைல்கள், மாறன்பள்ளியிலிருந்து சின்னாற்றுத் திட்டத் திற்குச் செல்ல வேண்டும். இது 8 மைல்கள் இருக்கும். ஆகவே, இந்த 15 மைல்களை அருள்கூர்ந்து நெடுஞ்சாலைத் துறை எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அறிக்கையை உளமார, மனதாரப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. காரிசாமன் : தலைவரவர்களே, 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்காக அளிக் கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

[1973 மார்ச் 2]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வதற்குமுன் திண்டுக்கல்லுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் காரணமாக, புதிய வரிகள் போடுவதற்கான வாய்ப்புகள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிற்காலத்தில் வராமல் இருக்கும் என்ற நிச்சயமும் இல்லை.

1966-67 ஆம் ஆண்டையும், இந்த ஆண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பல இடங்களில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 52 கோடி ரூபாய் நிதியை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்று, 142 கோடி ரூபாயை வரிகளாகப் போட்டு, 194 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை 1966-67-இல் அப்பொழுதிருந்த அரசாங்கம் பெற்றுவந்தது. ஆனால் இப்பொழுது மத்திய அரசிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் தொகை 149% கோடி ரூபாய். வரிகளின் மூலம் கிடைப்பது 315 கோடி ரூபாய். மொத்த வருமானம் சுமார் 465 கோடி ரூபாயாக இருக்கிறது. 1966-67 ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசிடமிருந்து இந்த அரசுக்குக் கிடைத்தது, வரிகளின் மூலம் கிடைத்த தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு. ஆனால் இப்பொழுது மத்திய அரசிடமிருந்து இந்த அரசுக்குக் கிடைப்பது, வரிகளின் மூலம் கிடைக்கும் தொகையில் சரி பாதி, 100-க்கு 50 என்ற அளவில் கிடைக்கிறது. இந்த அளவிற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து நிதி கிடைக்கும்பொழுது, அவைகள் எந்த காரணங்களுக்காகக் கிடைக்கின்றன என்று பார்த்தால், முதலில் 'கிராண்ட்ஸ் இன் எய்ட்' என்ற கணக்கிலே நமக்குப் பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். 1966-67-ல் 22 கோடி ரூபாய் என்று இருந்ததை 1973-74-ல் 54 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் கொடுக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 2½ பங்குக்கு மேல் கொடுக்கிறார்கள். இதை எதற்காகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்பொழுது, வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களுக்காகவும், "ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் அண்ட் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் மெண்ட் இன் மெட்ரூஸ் சிட்டி", சென்னை நகரத்திலே குடிசைகளை மாற்றி நல்ல சீர்திருத்த நிலைமைகளை உண்டாக்கவும் கொடுக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தவறான கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். குடிசைகளை மாற்றுகின்ற திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு எந்தப் பணமும் தரவில்லை. "ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட்" என்பதற்கும், "ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ்" என்பதற்கும் வித்தியாசமிருக்கிறது. மாநில அரசு செய்வது ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ். மத்திய அரசிலிருந்து ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்டிற்குத்தான் பணம் கிடைக்கிறது.

திரு. நா. காசிராமன்: தலைவரவர்களே, குடிசைகளை மாற்ற என்று சொல்லவில்லை, குடிசைகளைச் சீர்திருத்தி அமைப்பதற்காகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். மேலும் குடிநீர்த் திட்ட வசதிக்காகக் கொடுக்கிறார்கள்.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. தா. காகிராமன்]

மேலும் நிலங்களிலே வேலை செய்கின்ற வீடில்லாதவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க மத்திய அரசிலிருந்து இந்த கிரான்ட்ஸ் இன் எய்ட் மூலம் கொடுக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களுக்காகக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிதியை நமது அரசு செலவிடுவதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நல்லமுறையில் குடியிருப்புகளைச் சீர்திருத்துவதையும், வீடில்லாதவர்களுக்கு வீடு கட்ட ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இதைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனால் அப்படிச் செய்கிறபோது ஏன் மத்திய அரசிலிருந்து இன்னின்ன இனத்திற்கு இவ்வளவு ரூபாய் வருகிறது என்ற விவரத்தைக் கூடவா இருட்டடிப்புச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

நில வரியைக் குறைப்போம், நீக்குவோம் என்று சொன்னார்கள். நடந்திருப்பதைப் பார்த்தால் அது ஒரு மாஸை—“மித்” என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது. 1966-67-ல் நில வரி, பாசன வரி, செஸ் வரி, அக்ரிகல்கரல் இன்கம் டாக்ஸ் எல்லாம் சேர்ந்து இந்த அரசுக்கு மொத்தமாக 847 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் அதே இனங்களின் மூலம் இந்த அரசுக்குக் கிடைக்கும் தொகை 847 லட்சம் ரூபாய்தான். ஆகவே, இதில் எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. கணக்கில் வேண்டுமானால் மாற்றம் இருக்கலாமே தவிர, உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற நிலம் வைத்திருக்கின்றவன் அரசுக்குக் கொடுக்கின்ற தொகையில் எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. ஆகவே, நில வரியைக் குறைத்தோம், நீக்கினோம் என்று சொல்லுவது ஒரு மாயையான வாதம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகள், ஸ்தல ஸ்தாபன சிப்பந்திகள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோருக்கு பஞ்சப்படியைக் கூட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். ஆனால் ஒன்று கவனிக்க வேண்டும். ஸ்தல ஸ்தாபனத்தில் பணிபுரிபவர்களுக்கும் பஞ்சப்படியை கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இங்கிருந்து உத்தரவிட்டு விடுகிறோம். மாநில சர்க்கார் இப்படிக் கூட்டிக்கொடுக்கும்போது வரியைப் போட்டுச் சரிக்கட்டுகிறார்கள். அதைப் போல் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் வரியைப் போட்டு செலவை ஈடுகட்ட முடியாது. இந்த நிலையைப் போக்க ஒரு வழி இருக்கிறது. 1938-39-ம் ஆண்டில் மோட்டார் வாகன வரிகள் மூலம் மாநில அரசுக்கு வந்த தொகையில் இருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்போது எந்தத் தொகையைக் கொடுத்தார்களோ அந்தத் தொகைதான் இன்றளவும் மார்க்கண்டேயன் போல் அரசு கொடுத்து வருகிறது. அப்போது அந்த வரியின் மூலம் வந்த தொகை ஆறு அல்லது ஏழு கோடி ரூபாய்தான். இன்றைக்கு 60 கோடி ரூபாய் வரை வருகிறது. ஆகவே, ஒரு கணிசமான

[திரு. நா. காரைமன்]

[1973 மார்ச் 2]

தொகையை அதிலிருந்து எடுத்து ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தால் அவர்கள் இந்தச் செலவை எல்லாம் ஈடுகட்டிக் கொள்ள முடியும்.

விற்பனை வரி, வணிக வரி மூலம் வந்த வருவாய் 48 கோடி ரூபாயாக இருந்தது இன்று 117 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது எந்த அளவுக்கு எந்தெந்தப் பண்டங்களின்மீது போடப்பட்டு மக்கள் மீது போய்ச் செலுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மூன்பு இருந்ததைப் போல் $2\frac{1}{2}$ மடங்கு அதிகமாக இப்போது அரசு மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல; கலால் வரி 5 கோடி ரூபாயாக இருந்தது இன்று 36 கோடி ரூபாயாக ஏழு மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த விற்பனை வரியில் சலுகைகள் கொடுத்திருந்தால் உணவுப் பண்டங்களின் விலை, அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலை குறைந்திருக்கும். அந்த வகையில் அரசு தன் கவனத்தைச் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். அதிலே அரசு தவறியிட்டது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஒரு நல்ல அம்சத்தை 'லான்ட் ரி டி டீலர்'—உழைவனுக்கே நிலம் என்ற திட்டத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இது வெகு காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வந்த விஷயம். இந்த நல்ல அம்சத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இதன் பேரில் மெம்பர்கள் பேசும்போது கோவில் நிலங்கள், மத ஸ்தாபன நிலங்களுக்கும் உச்ச வசப்பு வைக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வராமல் இருந்திருந்தால் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இருந்திருக்கலாம். இந்த நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொண்ட பிறகு இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தியே மத ஸ்தாபனங்களிடம் உபரியாக இருக்கும் நிலங்களை எல்லாம் ஆங்காங்கு குத்தகை வைத்திருப்பவர்களுக்கே கொடுத்துவிட முடியும். ஆகவே, நடுவில் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமில்லை. எந்த மத ஸ்தாபனங்களாக இருந்தாலும் இதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுவதற்கான வழிவகைகள் இல்லாமல் 'லாப் ஹோல்ஸ்' சட்டத்தில் இடம் பெறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பவர் கட் வந்திருக்கிறது. வருவாய்க்கு பவர் கட், உற்பத்திக்குப் பவர் கட், அதிக ஊதியம் பெற பவர் கட், வாழ்க்கைச் செலவை ஈடுகட்ட பவர் கட் என்று பவர் கட் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை ஏற்படாதிருக்க அரசு முன்பே யோசனை செய்து தடுத்து நிறுத்தியிருக்க வேண்டும்.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. நா. காசிராமன்]

1967-68-ம் ஆண்டில் அன்று மின்சார இலாகா பொறுப்பை ஏற்றிருந்த இன்றைய கல்வியமைச்சர் அவர்கள் 'நெய்வேலி நிறுவனத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி 1969-ம் ஆண்டு வரை தான் அவர்கள் மின்சாரம் கொடுக்க முடியும்—காரண்டி. கொடுக்க முடியும் என்ற அளவிலே ஒப்பந்தம் இருக்கிறது என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் படித்துக் காண்பித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு நீடித்து அவர்களிடமிருந்து மின்சாரம் பெறுவதற்கான அக்ரிமென்ட் புதிதாகச் செய்யப்பட்டதா? இல்லா நெய்வேலி மின்சாரத்திற்கு அதிகப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அதை எடுத்து 'சீப்' பாக மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வாங்குவதற்கு வழி செய்யப் பட்டதா? நெய்வேலி மின்சாரத்திற்கு அதிகப் பணம் ஆகிறது என்ற காரணத்தால் நாம் அவர்களிடம் இருந்து பெறுவது குறைந்ததால் அவர்கள் மின்சாரம் விலை போகவில்லை என்ற காரணத்தால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்வதில் உற்சாகம் குறைந்ததா என்பதை எல்லாம் பார்க்க வேண்டும்.

இயற்கையின் காரணமாகவும், வேலை செய்பவர்களின் பிரச்சினை காரணமாகவும், பல சங்கடங்களினால் மின்சார உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டு நலனில் அக்கறையுள்ள மத்திய அரசு இந்த நிலை பற்றிக் கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்யும் என்ற நம்பிக்கையை இந்தச் சபையின் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நெய்வேலியில் டிசம்பர் மாதத்தில் 50, 60 மெகா வாட் அளவுக்கு இருந்த மின்சார உற்பத்தியை, புதிதாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட ஒரு அதிகாரி மூன்று மாதங்களில் 350 மெகா வாட் அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார். அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவரைப் பாராட்டும்பொது அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்கள் அவையும் பாராட்டுக்குரியவர்கள் ஆகிறார்கள். அந்த உற்பத்தியை அதிகரிக்க மத்திய அமைச்சர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. மேலும் நல்ல முயற்சி செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நெய்வேலியிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இந்தச் சபையின் மூலமாக, தங்கள் மூலமாக வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். அவர்களது பிரச்சினைகள் எவ்வளவோ ஆயிரம் இருக்கலாம். தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் தலையாய பிரச்சினையைக் கூர்ந்து நோக்கி தங்கள் பிரச்சினையைத் தள்ளி வைத்து விட்டு மின் உற்பத்தியில் அதிகக் கவனம் காட்டி நாட்டின் நலனுக்கு, தமிழ் நாட்டின் நலனுக்காக அதிக மின் உற்பத்தியைச் செய்து கொடுத்து

[திரு. நா. காரிசாமன்]

[1973 மார்ச் 2]

விட்டு எங்களுக்கு இன்னின்ன சலுகைகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்பார்களானால் நிச்சயமாகத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் அவர்கள் பக்கம் நிற்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் எண்ணூரிலும், மேட்டூரிலும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டங்களிலிருந்து 500 மெகா வாட் மின் சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். பாராட்டுகிறேன். ஆனால் புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு துரிதமான நடவடிக்கைகள் எதையும் எடுக்கவில்லை. அதிலே துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்து நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.

முக்கியமான விஷயம், மாடர்ன் ரைஸ் மில்ஸ் நிறைய வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து உமி-25 பர்சன்ட் கிடைக்கிறது. இதை எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தி அதன் மூலம் பெறுகிற சக்தியைக் கொண்டு சிறு சிறு மின்சார ஜெனரேட்டர்கள் மூலம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்தால் அந்த ரைஸ் மில்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்கிற மின்சக்தியையே பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும், அதன் மூலம் பொது மின்சார கிரிட்டிலிருந்து மின்சக்தி எடுத்துக் கொள்வது குறையும். இது பற்றியும் அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க முன் வந்திருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். கிட்டத்தட்ட ஏழெட்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாக என் தொகுதியில் ஐயாநல்லூரில் 60 பேர்களுக்கு வீடுகள் கட்ட கடன் கொடுத்தார்கள். எப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது என்றால் அவர்கள் உழைப்பிலே, ஓய்வு நேரத்திலே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கொடுத்தார்கள். கூலி வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஓய்வு நேரம் என்பது மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே, அவர்கள் எல்லோரும் வீடு கட்ட முடியவில்லை. கட்டியவர்களின் வீடுகளும் வெள்ளத்தினால் அடித்துக் கொண்டு போகப்பட்டு விட்டன. அவர்களுக்குக் கொடுத்த கடன் வசூலிப்பதற்காக அதிகாரிகள் அவர்களுடைய மாடுகள், நெல் ஆகியவற்றை எல்லாம் ஜப்தி செய்ய முற்படுகிறார்கள். இதைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கும்பகோணம் வந்தபோது சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் அதை மனதில் கொண்டு ஏழை ஹரிஜனங்களின் துயராத் துடைப்பதற்கு ஏதுவாக இந்தக் கடன்களைத் தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அளவிற்கு எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியைக் கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. நா. காரிராமன்]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: உறுப்பினர் அவர்கள் 1969-க்குப் பின்னால் நெய்வேலியோடு வாரியம் ஒப்பந்தம் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். பின்னாலும் பேசி ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவரங்கள் வேண்டுமானால் தனியாகக் கேட்டால் தரத் தயாராயிருக்கிறேன்.

திரு. வி. இராசகோபால்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கக்கூடிய 1973-74-ம் ஆண்டுக் கான நிதிநிலை அறிக்கையை நான் மனமார வரவேற்று பாராட்டுகிறேன். ந.ம. 12-00

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்தவிதமான புது வரியும் இல்லை. அதே சமயத்தில் இருக்கிற வரிகளைக் கூட ஏற்றாமல் மிகச் சாமர்த்தியமாக பல முற்போக்குத் திட்டங்களைத் தீட்டி பொதுமக்கள், சாதாரண மக்கள், ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் அத்தனை பேர்களும் பாராட்டக்கூடிய நிலையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகள் கூட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை கண்டிக்க முடியாமல் விட்டிருப்பதை நாம் பார்த்திருேம்.

எதிர்கட்சிக்காரர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் பாராட்டாமல் இருந்தாலும் அவர்கள் உள்ளத்தில் இதை அவர்கள் நிச்சயமாக பாராட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். புரட்சிகரமான சில திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நாம் காண்கிறோம்.

குறிப்பாக, இன்றையதினம் படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் பல பட்டதாரி இளைஞர்கள் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு ஏறக்குறைய 15 லட்சம் ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் ஏற்பட்டுள்ளதல்ல. இந்தியா முழுவதும் இருக்கிறது. இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகத்திலேயே இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அந்த நிலையில் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஒரு சீரிய திட்டத்தினை கலைஞர் அவர்கள் உருவாக்கி அதற்காக 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது உள்படியே பெருமகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, உணவு தானிய மொத்த வியாபாரத்தை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு உள்ளபடியே நாங்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்களது பிரச்சனைகள் குறித்து சட்ட ஆலோசனைகள்

[திரு. வி. இராசகோபால்]

[1973 மார்ச் 2]

கூற தொழில் சட்ட ஆலோசனைப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது இந்த அரசு தொழிலாளர்களின் நலன்களின் எறத அளவிற்கு அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அடுத்தபடியாக, உள்ள மிக முற்போக்கான திட்டம், தாழ்த்தப்பட்டோர் நல மேம்பாடு, வீட்டு வசதிக் கழகம் என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி 80,000 வீட்டு மனைகளில் படிப்படியாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10,000 வீடுகள் வரை கட்டி முடிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 80,000 வீட்டு மனைகள் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு அந்த மனைகளில் அவர்கள் வீடுகள் கட்டாமல் அந்த மனைகளை காலியாகவே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க இப்போது திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் கூட இப்படி வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நெல் கொண்டு வருமுன்னே நிலலாதோ சுவர்கள் என்று நாம் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். எதிர்கட்சியில் இருந்தபோது, அவ்வளவு வீடுகளும் இப்போது இடிந்துவிழுந்து மண்ணை மண்ணாகப் போய்விட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நாம் கட்டும் வீடுகள் கலைஞர் அவர்களின் பெயரைச் சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு என் தாத்தா காலத்தில் கலைஞர் அவர்கள் முதன் மந்திரியாக இருந்தபோது கட்டிக்கொடுத்த வீட்டில் நான் இருக்கிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில், பெருமையாகப் பேசக்கூடிய அளவில், அந்த வீடுகளை கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றையதினம் நிறைய ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கு ஈடுகாட்டுப் பாதை கிடையாது. அதுமட்டுமல்ல. ஒரு தீவில் வசிப்பதுபோல் ஈரலாபுறமும் தண்ணீர் சூழ்ந்து, வயல்வெளிகள் சூழ்ந்து, சேரும் சகதியுமாக இருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் ஹரிஜன மக்கள் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்கும் விஷயத்தில் அரசு இன்னும் சற்று கனிவோடு கவனிக்கவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட 80,000 வீட்டு மனைகளில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்ளப்படவில்லை என்றிருந்தாலும் என்றாவது ஒரு நாள் அவர்கள் கண்டிப்பாக வீடு கட்டிக்கொள்ளத்தான் போகிறார்கள். வீடு இல்லாவிட்டாலும் வீடு கட்டிக் கொள்ள ஒரு மனையாவது இருக்கிறதே என்ற திருப்தி அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இதை ஒருசாக்காக வைத்துக்கொண்டு மேலும் அவர்களுக்கு வீட்டுமனைகள் கொடுக்காமல் இருப்பதை நிறுத்திவிட்டு அதிகப்படியாக, எல்லோருக்கும் வீட்டு மனைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக ஒரு யோசனையை

1973 மார்ச் 2]

[திரு. வி. இராசகோபால்]

நான் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு க்ராஷ் ப்ரோக்ராம் ஆரம்பித்து எல்லாக் காலனிகளுக்கும் சுகொட்டிற்கு பாதை அமைத்துக் கொடுத்து எல்லாக் காலனிகளும் சுகாதாரமான இடங்களில் அமைக்கப்பட வேண்டும். ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கு சுகொட்டிப் பாதைகள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எல்லாக் காலனிகளுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உழைவர்களுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையில் குத்தகைக்கு உழுது பாடுபட்டுவரும் உழைவர்களுக்கு அவர்கள் உழுதுவந்த நிலத்தை நில உடைமையாளர்களிடம் இருந்து விலைக்கு வாங்கி சொந்தமாக்கிக் கொள்ள உரிமை தரும் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அரசு முடிவு செய்துள்ளது கண்டு உள்ளபடியே பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்காக ஏழை விவசாயக் குத்தகைதாரர்களுக்கு தேவைப்படும் நிதி உதவி அளிக்க குத்தகைதாரர் நிதி உதவிக் கழகம் என்ற ஒரு கழகம் ஏற்படுத்தப்பட இருப்பது புரட்சிகரமான ஒரு திட்டமாகும். இந்தப் புரட்சிகரமான திட்டத்தின் பயனாக, பாடுபட்டு உழுது சாகுபடி செய்து கிடைப்பதில் 60 சதவிகிதத்தை முதலாளிக்குக் கொடுத்துவிட்டு 40 சதவிகிதத்தை வைத்து அனுபவித்து வந்த குத்தகைதாரர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் அந்நிலம் அவர்களுக்கு சொந்தமாக்கப்பட்டு அவர்கள் வாழ்வில் ஒளி ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன். அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த ஆண்டும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காகவும், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்காகவும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1966-67-ல் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 60 லட்சம், ஆனால் நம் அரசு ரூ. 6,56,00,000 ஒதுக்கியிருப்பது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடத்திலும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களிடத்திலும் இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது.

கடைசியாக என் தொகுதியில் உள்ள குறைகளைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் வந்த வாசியிலிருந்து சென்னைக்கு ஒரு நெடுஞ்சாலை செல்கிறது. அந்த நெடுஞ்சாலை, அச்சாப்பாக்கம் சாலை. அதில் கடைசியுளம் என்ற ஊருக்கும் சாலவேடு என்ற ஊருக்கும் நடுவில் இரண்டு ஆறுகள் குறுக்கிடுகின்றன. அப்படி குறுக்கிடுவதன் காரணத்தால் அதிகமான வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படும் காலத்தில் ஒரு வார காலம் அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட நாட்களுக்கு போக்குவரத்து இல்லாமல் தடைபடுகிறது. படாளம் சர்க்கரை ஆலைக்கு லாரிகள் சாரி சாரியாக

[திரு. வி. இராசகோபால்] [1973 மார்ச் 2]

அந்த வழிதான் செல்லவேண்டும். சென்னை-வந்தவாசி, வந்தவாசி-சென்னைக்கு பஸ்கள் நிறையச் செல்கின்றன. ஏற்கெனவே இந்தக் குறை எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆண்டு வந்த காலத்திலும் கூட எனக்கு முன்னால் இருந்த உறுப்பினர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் கூட முதன்முதலாக 1971-ம் ஆண்டு தேர்தலுக்குப் பின்னால் முதல் நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேசும்போது இந்த கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கிறேன். இன்னும் கூட அமைச்சர் அவர்களோடு வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறேன். தயவு செய்து அந்த இரு மேம்பாலங்களைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வந்தவாசிக்கு அருகாமையில் ஐந்து கண் வாராவதி என்ற மேம்பாலம் இருக்கிறது. அதன் வழி திண்டிவனம், போளூர் செல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அந்த வாராவதி மிகவும் குறுகலாக இருப்பதால் ஒரு பஸ் செல்கிற நேரத்தில் அந்த வழியில் ஆள்கள் நடக்கவே முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சிக்கலான இடமாக இருக்கிறது அது. எனவே அதை அகலப்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வந்தவாசியில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். செய்யாறில் ஆண்கள் கல்லூரி ஒன்று இருக்கிறது. செய்யாற்றில் எவ்வளவோ பல செளகரியங்களைச் செய்துகொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வந்தவாசிக்கு எந்தவிதமான செளகரியமும் இல்லை. பல குறைபாடுகள் உள்ளன. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலேயே மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகும் வந்தவாசி. எனவே அங்கு ஒரு பெண்கள் கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். இதற்குமுன்பு கூட ஒரு தடவை இதுபற்றி கேட்டிருக்கிறேன். அங்கு ஒரு தி அணைப்பு நிலையத்தையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். வந்தவாசியை ஒரு நகராட்சியாக மாற்றவேண்டும் என்ற கோரிக்கையையும் கோரி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனமார வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள தமிழக அரசின் 1973-74-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று நாட்டிலே சோசலிசம் என்று பேசுவதுதான் அரசியல் மாபு, அரசியல் நாகரீகம் என்பது முறையாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு அரசியல் வாதியும், ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் கையாண்டு வரும் பிரசாரமாகவும்

1973 மார்ச் 2]

இருக்கிறது. இப்படி எழுத்து மூலமாகவும் பிரசாரத்தின் மூலமாகவும் நாட்டிலே கொள்கைகளைப் பரப்பி வருகின்ற நேரத்தில், பேச்சிலே பேசிவருகின்ற நேரத்தில், நடைமுறையில் அதற்கு முரண்பாடான கொள்கைகளை, முரண்பாடான செயல்களைச் செய்வதுதான் அரசியலில் பெரும்பாலோர்கையாளும் சாகசம் என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம். இன்று நமது கலைஞர் அவர்களின் தமிழக அரசு உண்மையான சோசலிசத்தின் உயிர் நாடிக் கொள்கைகள் என்னென்ன இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து—பேச்சிலே பேசலாம்—செயலிலே, நடைமுறையிலே சட்டீர்தியாக இன்றைக்கு ஒவ்வொன்றாக துணிந்து, அரசியல் எதிர்ப்புகளைத் துச்சமாக மதித்து, அரசியல் லாபத்திற்காக தங்களுடைய கொள்கைகளை, கோட்பாடுகளை காற்றிலே பறக்க விட்டுவிட்டு இன்றைக்கு அரசியல் வாதிகள் பேசிவருகின்ற நேரத்தில், இந்த அரசை சதிகளாலும், சூழ்ச்சிகளாலும் எப்படிச் கவிழ்க்கலாம் என்று சிந்தித்து வருகிற நேரத்தில், சட்ட அமைதி என்ற பெயரால் கொந்தளிப்புகளை உருவாக்கி அரசியல்வாதிகள் சதி செய்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், நமது கலைஞர் அவர்கள் ஏழை எளியவர்களுக்காக நன்மை பயக்கின்ற வகையில் ஒரு உண்மையான சோசலிசச் சட்டத்தை, பல திட்டங்களின் மூலமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்பதை அறிகின்ற போது உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பாங்கல் தேசியமயம் என்ற கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், நாட்டிலே திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களின் கட்சி பாங்குகளை தேசிய மயமாக்கிய தற்காக உலகிலே உள்ள அத்தனைபேரும் பாராட்டினோம். அவர்கள் பல எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்கவேண்டுமென்று இருந்தபோதிலும், எதிர்ப்பு சக்திகள் அத்தனையும் ஒன்று திரண்டு எதிர்த்தபோதிலும், தீவிரமாக, துணிச்சலாக அதைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்காகப் பாராட்டினோம். ஆனால் அதே நேரத்தில், சோசலிசம் பேசும் அவர்கள், சோசலிசத்திற்காக நிற்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் கலைஞர் அவர்கள் பஸ் தேசியமயம் என்று அறிவித்தபோது, இந்திரா காந்தி அவர்களின் வலது கரமாக இருக்கும், அவருடைய டிராஸ்டட் லெப்டினென்ட்டாக இருக்கும் கௌவரமிக்க அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், இன்று பஸ் முதலாளிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு, முதலாளிகளின் சார்பாக மனு தயாரித்துக் கொண்டு, அதிலே கையெழுத்துப்போட்டு இந்திரா காந்தி அவர்களிடத்திலே கொண்டுபோய்க் கொடுத்து இருக்கிறார்கள், சோசலிசம் வாய் அளவில் பேசிவிட்டு, நடைமுறையில் சோசலிசத்திற்கு விரோதமான முதலாளித்துவ கொள்கையை முன்நின்று நடத்தவருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1973 மார்ச் 3]

தலைமையைக்கொண்டு இந்திரா காங்கிரஸ் தமிழ்நாட்டில் இருப்பது வருந்தத் தக்கதாகும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிறபோது, இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்கள் பஸ் தேசியமயத்தை எதிர்த்தார்கள் என்று கூறினார்கள். யார் இந்திரா காந்தியிடத்தில் விண்ணப்பம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று கூறவேண்டும். அது யார் என்ற விவரம் கொடுத்தால் நல்லது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): அவர் விவரமாகத் தான் சொன்னார். நீங்கள் கிரும்பவும் அதை எதற்காகக் கேட்கிறீர்கள்?

திரு. கே. கந்தசாமி: பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. படித்துப் பார்த்தேன். தீர்த்தகிரி கவுண்டர் பெடிஷன் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் ஒரு கௌரவமிக்க உறுப்பினர். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்காக தன்னுடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியை ராசிஞமா செய்து கொடுத்தவர். அவர் ஒரு முக்கியஸ்தர் அப்படிப்பட்டவர் இப்படிப்பட்ட கொள்கைக்கு முரண்பாடான, விரோதமான செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்று தான் சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தீர்த்தகிரி கவுண்டர் ஒரு பஸ் ஆபரேடர். பஸ் ஆபரேடர் என்ற முறையில் போய் இருப்பார். ஆகவே அதைப்பற்றிப் பேசுவது நல்லதல்ல.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: திரு. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் அவர்கள் மத்திய அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்காக தன்னுடைய பதவியை ராசிஞமா செய்து கொடுத்தவர். அப்படிப்பட்ட முக்கியமானவர். இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் சோசலிசக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்த ஒத்துழைத்தவர். அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர், சோசலிசக் கொள்கைக்கு முரணாகப் போய் இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி: திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் தீர்த்தகிரி கவுண்டர் அவர்கள் ஒரு பஸ் ஆபரேடர் என்று சொன்னார்கள். பஸ் ஆபரேடராக இல்லாதவர்கள் தான் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியில் சோசலிசம் பேசவேண்டும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்களா? காந்தியார் அவர்கள் தான் ஏழைகளின் பிரதிநிதி என்பதைக் காட்டுவதற்காக வெள்ளைக்காரர்கள் அவரைப் பார்த்து 'ஹாப் நேகட் பகிர்' என்று சொல்லக்கூடிய வகையில்

1973 மார்ச் 2]

தன்னை அரை ஆடை உடுத்திய மனிதனாக தன்னை மதுரையிலேதான் ஆக்கிக் கொண்டார்கள். அந்தக் கட்சியின் பிரதிநிதி என்று சொல்லிக்கொள்ளும் இந்திரா காங்கிரஸ் இப்படி தங்கள் கொள்கைக்கும், நடைமுறைக்கும் மாறு பட்டு இருக்கலாமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இப்படி கொள்கையிலே நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள், சுய நலத்திற்காக அக்கரைக் கொண்டவர்கள் தான் இன்றைக்கு உண்மையிலேயே சோசலிசத்தைக் கொண்டுவரும் கலைஞர் அவர்களின் திட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே உள்ள பாட்டாளி மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் அத்தனைபேரும் மனதாரப் பாராட்டுகிறார்கள், பல்லாண்டு வாழ்த்தவேண்டுமென்று வாழ்த்துகிறார்கள்.

இங்கே இதை எதிர்த்தவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள், என்று பார்த்தால் இந்திரா காந்தி அவர்கள் பல முற்போக்குத் திட்டங்களை கொண்டுவர வேண்டுமென்று முனைந்தபோது அவர்களை அத்தனைபேரும் எதிர்த்தார்கள், பெருந்தலைவர்கள் கூட எதிர்த்தார்கள், அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த சிண்டிகேட் கட்சியினர் தான் இதையும் எதிர்க்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை. காரணம் அவர்கள் சோசலிசம் பேசி வருகிறோம் என்ற போர்வையில் பேசிவருகிறார்கள், நடைமுறையில் வேறு கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை அதற்காகக் குறைகூறுவதற்கு இல்லை.

அடுத்தபடியாக, கலைஞர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையில் 'லேண்ட் டி தி டில்லர்' என்று ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சோசலிசம் பேசும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் கூட தங்களுடைய கட்சி ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற மாநிலங்களில் கொண்டுவராமல் இருக்கிறபோது, மிகவும் உன்னதமான முறையில், மகோன்னதமான முறையில் இந்தத் திட்டத்தை கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டுவதற்கு உரிய ஒன்றாகும். பொதுவுடமையைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்கள் தங்களுக்கு சோசலிசத்தில் நம்பிக்கை உண்டு என்று சொல்பவர்கள், ஹேவ்ஸ் அண்ட் ஹேவ் நாட்ஸ் இருக்கக்கூடாது என்று பேசுவார்கள், பொருளாதார சமத்துவ ஏற்றத் தாழ்வு மாற்றப்படவேண்டுமென்று கூறுகிறவர்கள் கூட இதை எதிர்க்கிறார்கள். ஏன் இப்படிச்செய்கிறார்கள் என்று நான் பல கோணங்களில் ஆராய்ந்து பார்த்தேன். காரணம் என்ன வென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஒரு காரணம் இருக்கலாம், நாம் தானே இதுவரையில் 'லேண்ட் டி தி டில்லர்' என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து, அந்த கோஷத்தை வைத்து நாட்டிலே பல விதமான சிக்கலை உண்டு பண்ணிக்கொண்டு வந்தோம், அதை வைத்து இனி நாம் ஒன்றும் செய்யமுடியாதே என்ற காரணத்தினால், அந்த வயிற்று எரிச்சலின்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1973 மார்ச் 3]

காரணமாகத்தான் அவர்கள் குறை கூறுகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற கொள்கையை, திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே என்பதற்காக நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

சமுதாயத்தில் அடித்தட்டில் இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்கும் நான் மனப்பூர்வமாக என் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் பசுமைப்புரட்சி, வெண்மைப்புரட்சி என்று கொண்டு வந்து நாட்டிலே பஞ்சத்தைப் போக்கி, உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்கியதற்காக பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கும் பொருள்களுக்கு அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்கவும், அவர்கள் வாங்குகிற பொருள்கள் நியாயவிலையில் கிடைப்பதற்கும் அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம் கிடைக்கும் வகையில் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கலைஞர் அரசை மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காகப் பாடுபட்டுக்கொண்டு வரும் கலைஞர் அரசு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தேவைப்படும் பொருள்களை மொத்தமாக வாங்கி அவர்களுக்கு விநியோகித்தால் அவர்கள் கஷ்டம் தீரும் என்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத் தட்டு என்று போராட்டம், பல கோணங்களில் ஊழல், லஞ்சம், சட்டம் அமைதியின்மை என்பதற்கெல்லாம் போராட்டம் நடத்திக் கொஷங்கன் கிளப்புபவது மார்க்கெட்டில் செல்லுபடியாகவில்லை என்ற நிலையைக் கண்டுகொண்டார்கள். இப்பொழுது மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுவிட்டது இயற்கையின் காரணமாக. இது நமது மாநிலத்தில் மாத்திரம் அல்ல. ஏறக்குறைய எல்லா மாநிலங்களிலும், இந்தியாவிலேயே மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தை அதிகாரிகளும், மத்திய அரசின் அமைச்சர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, டாக்டர் கே. எல். ராவ் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது, கடந்த வாரத்தில் டெல்லியில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் அவர் பேசுகிறபொழுது, இது மத்திய அரசின் குறைபாடுதான், 'பிளானிங் டிஃபெக்ட் இன் தி செண்டர்' என்று

1973 மார்ச் 3]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்கூட்டியே முன்யோசனையோடு இந்த நாட்டிலே பற்றாக்குறை இந்தியா எங்கும் ஏற்படப் போகிறது, அதை எப்படித் தவிர்க்க வேண்டும், வேண்டிய அளவுக்கு இதை எப்படிப் பெருக்கவேண்டும் என்று நாஷனல் லெவலில் பிளானிங் செய்யவில்லை என்ற கருத்தை மத்திய அரசின் அமைச்சர் அவர்களே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது இங்கு உள்ளவர்கள் பலர் அரசியல் காரணமாக மக்களிடத்திலே சென்று இங்கே இருக்கக்கூடிய கலைஞர் அரசு மக்களைக் கவனிக்கவில்லை, கம்பியைத் தான் நீட்டுகிறார்கள் என்று பேசியிருப்பது மிகவும் துர்பாக்கியமான பேச்சு. அரசியல் காரணமாக . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கம்பி நீட்டுகிறார்கள் என்றால் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொண்டுபோவதற்குக் கம்பியை நீட்டித்தானே கொண்டு போகவேண்டும். அதிலே என்ன துர்பாக்கியமான பேச்சு இருக்கிறது. மோடியல் கற்பிப்பது சரியல்ல.

திரு. கே. கந்தசாமி: ஏதோ தெரியாமல் தவறு செய்தவர்கள் போவதற்குத்தான் கம்பி நீட்டுவது என்று நடைமுறையில் அர்த்தம். அப்படிப்பட்ட ஒரு தீய கருத்தோடு சொல்லாமல் இருந்தால் நான் பாசாட்டுகிறேன். அப்படியில்லாமல் ஏதோ கம்பி நீட்டுகிறார்கள் என்று பிரசாரத்திற்காக யார் சொன்னாலும் சில கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னாலும், அது ஜனநாயக மாபிற்கு முரண்பட்டதாக இருக்கும். அதனால் ஏற்படுகின்ற நன்மைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்குப் பதிலாக இப்படிச் சொல்வது மிகவும் தவறு. இது தமிழக அரசின் தவறு அல்ல என்று டாக்டர் கே. எல். ராவ் அவர்களே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசில் மிகப் பெரிய பொறுப்பில் இருப்பவர், இந்தியாவில் எதிர்காலத்தில் விஞ்ஞான அரசியல் ரீதியான திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கான பொறுப்பில் உள்ளவர், அவரே இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படியிருக்கும்பொழுது மாநில அரசின்மீது தவறு சொல்வது அரசியல் காழ்ப்பு உணர்ச்சியின் காரணமாகத்தான் என்ற விவரத்தை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதன்மூலம் லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களும், லட்சக்கணக்கான நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையாக இருந்தாலும்கூட, விவசாயத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு உணவு இருந்தால்தான் எதுவும் நடக்கும். ஆகவே, விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்சம் 6 மணி நேரமாவது பகல் நேரத்தில் மின்சாரம் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்ற கருத்தை விவசாயிகளின் சார்பாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1973 மார்ச் 2]

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டிலே எழுந்துள்ள ஆசிரியர்கள், என்.ஜி.ஓ.க்கள் போன்றவர்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்காகக் கலைஞர் அரசு கருணையோடு அவர்களுக்கு அகவிலைப்படியை உயர்த்திக்கொடுத்திருப்பதை நான் மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சொல்கிறபொழுது விலைவாசி ஏற்றம் என்று சொல்கிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் கலைஞர் அரசுதான் காரணம் என்று பல அரசியல்வாதிகள் பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கு முன்மாதிரியாகச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் தமிழகத்திற்கு வந்திருந்த மத்திய அரசின் அமைச்சர் திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது நாட்டில் உள்ள வியாபாரிகள்தான் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, அவர் அதற்குக் காரணம் தமிழக அரசு அல்ல என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

பிற்பட்டவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் கலைஞர் அரசு அவர்களுக்கென்று ஒரு தனி அமைச்சரை நியமித்து, அதற்காக ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்திக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று நான் பலமுறை இங்கே பாராட்டியிருக்கிறேன். அதே நிலையில் பிற்பட்டவர்கள் என்ற வகுப்புகளில் 200 இனத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

‘A very few minorities who are well organised are capable of exploitation of the majority community which is not organised at all’ என்ற விவரத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலே மைனாரிட்யாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுக்குள்ளே முன்னேற்றம் இல்லாத மெஜாரிட்யாக உள்ள இனத்தவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பங்குகளையெல்லாம், பிற்பட்டவர்கள் என்ற பெயர் அளவில் இருந்துகொண்டு, அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பங்குகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். பலம் இழந்து, சக்தி இழந்து சமுதாயத்தில் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் உள்ளவர்கள், குறிப்பாக தேவர்மார்கள், முக்குலத் தோர் போன்றவர்கள். அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பங்கு கிடைக்கவில்லை. இருந்தாலும் கடந்த ஆட்சியில் இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் இன்று இல்லை. அவர்கள் இப்பொழுது கருணையோடு கவனிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்ற நிலையை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப் பாராட்ட மக்கள் தவறவில்லை. இருந்தாலும் டாக்டர், என்.ஜி.னியர் போன்ற உத்தியோகத் துறைகளில் அவர்கள் ‘அன்-ரெப்ரெசெண்டேட் அண்டு அன்டர்-ரெப்ரெசெண்டேட்’ என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

'There should be representation in the matter of appointments in proportion to the population'.

என்ற விவரத்தை பணிவோடு கலைஞர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பங்குகள் உத்தியோகத் துறைகளில் கிடைக்கவில்லை, சலுகைகள் வழங்கப்பட வில்லை. ஆகவே, அந்தச் சமுதாயத்தினருடைய இப்படிப்பட்ட குறைபாடு களை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கலைஞர் அவர்களை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): கடைசியில் தொகுதிக்கு வந்தால் எப்படி?

திரு. கே. கந்தசாமி: ஒன்றிரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். என்னுடைய பகுதி ரோடு வசதிகள், ஆஸ்பத்திரி வசதிகள், தொழில் வசதிகள் இல்லாத பிற்பட்ட பகுதி என்பதைக் கலைஞர் அரசு நன்கு அறியும். அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக பாப்பாப்பட்டி ஏரியாவில் 25 கிராமங்களில் மலைப் பிரதேசத்தில் ஆடுமாடுகளை மேய்ப்பதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே இதுபற்றி நான் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். 25 கிராமங்கள் 20,000 மக்கள் வாழக்கூடிய பகுதி. தொட்டப்பநாயக்கனார் மலைப் பிரதேசத்தில் ஆடுமாடுகள் மேய்ப்பதற்கு அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நடைமுறையில் உண்மையில் சோஷலிஸத்தை உருவாக்கும் முறையில் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனமார வரவேற்று, பாராட்டி, பேச அனுமதி தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, அமர் கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சித. சிதம்பரம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த வாய்ப்புப் பெற்றமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்றாடம் தேவைப்படுகின்ற பொருள்களின்மீதும், சாதாரண நடுத்தர மக்களின்மீதும் நிறைய மத்திய அரசினால் வரிகள் விதிக்கப்பட்டு, அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில், சாதாரண மக்களை, பிற்பட்ட மக்களைக் கவனத்தில்கொண்டு, அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் திட்டங்களை ஆக்கித்தர வேண்டும் என்று முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு, அதற்காகத் தாழ்த்தப்பட்ட

[1973 மார்ச் 9]

மக்களுக்கு வீட்டு வசதி, கிராமங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்குத் திட்டங்களை அமைத்து, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை அமைத்திருப்பதற்காக நான் கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, இந்தத் திட்டத்தில் வேளாண்மைத் துறைக்கு மிக அதிக கவனத்தை நமது அரசு செலுத்தியிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்தி, மிகப் பெரிய வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதிலும் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அந்த அளவுக்கு நாம் இந்த ஆண்டில் அதிகமாக வேளாண்மைத் துறையில் கவனம் செலுத்தியதன் காரணமாக நிறைய உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். அந்த வகையில் நம்முடைய மக்கள் விவசாயத் துறையில் அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கிற காரணத்தினால், உரத்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டதை நாம் நன்றாக அறிவோம். அதை நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் கவனத்தில்கொண்டு, உரத்தட்டுப்பாட்டை நீக்கி மிக விரைவிலே கிடைப்பதற்கு ஆக்க வேலைகளை இந்த பட்ஜெட்டில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின்மூலம் விரைவிலே உரத்தை அதிகமாகப் பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையையும் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, முகவை மாவட்டத்தில் சென்ற ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட உரத்திற்கும், இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட உரத்திற்கும் அதிகமான அளவுக்குக் கூடுதலாக உரத்தை நம்முடைய அரசு வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால், தேவையின் அடிப்படையில் உரம் இன்னும் அதிகமாகத் தேவைப்படுவதால் இந்தத் திட்டங்களை நமது அரசு கவனத்தில்கொண்டு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் உற்சாகத்தை வளர்க்கும் முறையிலே உரத்தட்டுப்பாட்டை நீக்கித் தர வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையிலே மருத்துவப் பணிகளிலே நம்முடைய அரசு இன்றையதினம் மிகப் பொறுப்பான காரியங்களைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக 61 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை 1972-73, 1973-74 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளில் மாநில அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள இருப்பதாக அறிக்கை தந்திருப்பது நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அந்த வகையில் என்னுடைய தொகுதியில் கல்லல் ஒன்றியத்தில் நாச்சியாபுரம், ஆத்தங்குடி, கல்லல் ஆகிய இடங்களில் மருந்தகங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தினால் நடத்தப் படுகின்றன. சாக்கோட்டை ஒன்றியத்தில் ஓ. சிறுவயல் என்ற இடத்தில் ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகம் இருக்கிறது. 61 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது, இந்த மருந்தகங்களையும்

1973 மார்ச் 3]

[திரு. சித. சிதம்பரம்]

கவனத்தில் வைத்து, இவைகளையும் அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப்போல, சோமதாபுரத்தில், டி. பி. சானடோரியம் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே காசநோய் உள்ளவர்கள் அதிகமாக வருகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சிகிச்சை பெறுவதற்குப் போதுமான வசதிகள் குறிப்பாக படுக்கை வசதிகள் இல்லை. நான் இதைப்பற்றி சென்ற ஆண்டே மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை மானியத்தின்மீது பேசும்போது தெரிவித்திருக்கிறேன். நம்முடைய அரசாங்கம் இந்த ஆண்டாவது அதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அங்கே படுக்கை வசதிகளை அதிகப்படுத்தி, படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்விக்காக நம்முடைய அரசாங்கம் அதிகமான நிதியை ஒதுக்கி இருப்பதோடு, கல்வியின் தரத்தையும் உயர்த்துவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருப்பதற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில் நகராட்சிகளுக்குக் கல்விக்காகக் கொடுக்கப்படும் மானியம் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற என்னுடைய வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், கல்வி அமைச்சரவர்களும் இணைந்து நின்று பரிசீலித்து, நகராட்சிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய மானியத்தை உடனடியாக வழங்குவதற்கான ஆக்கவேலைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், நகராட்சிகள் இந்தக் கல்வி மானியத்தை வைத்துத்தான் நலப்பணிகளை நிறைவேற்றும் பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கின்றன. கல்விமானியம் உரிய காலத்தில் கிடைக்காததால் அவை பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது. எனவே உரிய காலத்தில் கல்வி மானியத்தைக் கொடுத்து, பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் போக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சிகள் நடத்துகின்ற உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நம்முடைய அரசு படிப்படியாக ஏற்று நடத்துவது என்ற அடிப்படையில் சென்ற ஆண்டு 10 பள்ளிகளையும், இந்த ஆண்டு 10 பள்ளிகளையும் ஆக 20 பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் காரைக்குடி நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளியையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எனென்றால் அந்த நகராட்சி நிதிப்பற்றாக்குறையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 1972-73, 1973-74 ஆகிய ஆண்டுகளில் நான்கு லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதனால் பள்ளியை நிர்வகிப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, அந்த நகராட்சிப் பள்ளியை அரசாங்கமே ஏற்று

12-
பி

[திரு. சித. சிதம்பரம்]

[1973 மார்ச் 2]

நடத்தி, அதன் நிதிப்பற்றாக்குறை நெருக்கடியைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகராட்சிகளுக்கு வழங்கப்படும் கல்வி மானியத்தை உரிய காலத்தில் அளிக்க வேண்டும்; நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளியை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற என்னுடைய இந்த இரு கோரிக்கைகளையும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று மீண்டும் ஒருமுறை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய பட்ஜெட்டில் கைத்தறி நெசவாளர்களையும் கவனத்தில் கொண்டு, அவர்கள் வாழ்வுக்காகப் பாடுபட வேண்டுமென்ற முறையிலே இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு 'நூல் விலை நிர்ணயம் செய்தல், கார்டுகள் மூலமாக நூல் வழங்கல்' ஆகிய திட்டங்களை மேற்கொண்டிருப்பது குறித்து நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். எல்லா இடங்களுக்கும் இன்னும் அதிக அளவில் இந்தத் திட்டங்களை விரிவுப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய அரசாங்கம் தொடக்கச் சங்கங்களிடம் கைத்தறித் துணிகளைக் கொள்முதல் செய்து, அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப்போல வசதி படைத்தவர்களிடம் தேங்கிக் கிடக்கும் கைத்தறித் துணிகளைக் கொள்முதல் செய்யாவிட்டாலும், வசதியற்றவர்களிடத்திலே தேங்கிக் கிடக்கும் துணிகளையாவது ஜவுளி கார்ப்பரேஷன்' மூலம் எடுத்துக்கொள்ளும் திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதன்மூலம் சாதாரண நெசவாளர்களுக்கு நாம் நன்மைகள் செய்தவர்கள் ஆவோம். எனவே, அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புற முன்னேற்றத்திற்கான அடிப்படையில் 1,500 பேர்கள் உள்ள கிராமத்திற்கு இணைப்புச் சாலைகள் போட்டு, சாலை வசதிகளை ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது நம்முடைய அரசு. அதிலே என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற ஒரு ஊரை எடுத்து, வேலை செய்து வருகிற காட்சியைப் பார்த்து நான் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சாலை வசதி செய்வதற்கு 1,500 பேர்கள் உள்ள கிராமத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்ற முறை இருப்பதால், இந்தத் திட்டத்தினால் ஒருசில கிராமங்கள்தான் பயன்பெற முடியும். 1,500 என்பதை 1,000 அல்லது 1,200 என்ற அளவுக்குக் குறைத்தால் இன்னும் பல கிராமங்கள் பயன்பெற முடியும். அப்படிப்பட்ட பல கிராமங்கள் இன்றைக்கு சாலை வசதி இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அதைப் போக்குகின்ற வகையில் சிறப்புத் திட்டங்களை வகுத்து, பொதுப் பணித் துறை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. சித. சிதம்பரம்]

குறிப்பாக சர்க்கோட்டை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் புதுவயலை ஒட்டிய 10-க்கு மேற்பட்ட ஊர்கள் சாலை வசதியே பெருமல், போக்குவரத்திற்குப் பெரும் இடைஞ்சல் ஏற்பட்டு, அல்லலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற காட்சியை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவைகளில் கல்லல், ஊத்தனூர், சேகா நாதப்பட்டனம், பிளார், அலைத்திடல், பொய்யனூர் போன்ற 7, 8 ஊர்கள் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கவனத்தில் கொண்டு, இந்தக் கிராமப்புற சிறப்புத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க தாழ்த்தப்பட்டோர் மேம்பாட்டு வீட்டுவசதிக் கழகம் உருவாக்கப்படுவதுபோல் பிற்படுத்தப் பட்டோருக்கும் அத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படவேண்டும். முத்தராஜாக்கள் என்று சொல்லப்படும் வலையாறுப்பு பெருமக்களுக்கும் அத்திட்டத்தின் நன்மைகள் கிடைத்திட வேண்டும். கல்வி, மருத்துவ வசதி பெறுவதற்கு சிறப்புத் திட்டங்கள் இருப்பதுபோல வீட்டுவசதி பெறுவதற்கும் சிறப்புத் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். பிற்பட்டோர் வீட்டுவசதிக் கழகம் ஏற்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைப் புதிய மாவட்டமாக நம்முடைய அரசாங்கம் உருவாக்கியிருக்கிறது. அது என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகாமையில் இருக்கின்ற மாவட்டம். அந்த மாவட்ட மக்களின் நீண்ட நெடுநாளைய கோரிக்கையை இப்போது நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறைவேற்றி இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் புதுக்கோட்டை தனி மாவட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரினார்கள். ஆனால் அவர்கள் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டது. இன்றைக்குத் தமிழக அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப்போன்று இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தையும் சேரமைத்து, ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தையாவது தீட்டி, அங்கேயே அதன் தலைநகரை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

காரைக்குடி நகராட்சிக்குச் சொந்தக் கட்டடம் இல்லை. எனவே, அதற்குச் சொந்தக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு நிதி உதவி தரவேண்டுமென்று கேட்டு, நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, ஏழை எளிய மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகை செய்கின்ற வகையிலே வந்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, இதிலே பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றிதெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1973 மார்ச் 2]

* திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதின்: பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்கள் வளம் பெற, சமதர்ம சமுதாயத்தை நிர்வகிக்கின்ற ஒரு அடிப்படையான திட்டத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள் நலன் கருதி, அந்த மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி வரவேற்கின்ற நிலையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை யானது அமைந்திருக்கிறது. வரியே இல்லாத நிலையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்தக் கொள்கையை வலியுறுத்திச் சொல்லிவந்ததோ, அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றி வருகிறது. ஏழை எளிய மக்கள் குடிசையில் வாழ்கின்ற மக்கள், பிச்சை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற மக்கள், நெசவாளர்கள், உழவர் பெருமக்கள் ஆகியோர் மேம்பாடு அடைய வேண்டுமென்ற கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு அந்த மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படித் திட்டம்போட்டு செயல் பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற மத்திய அரசானது—தி.மு. கழக அரசானது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு பிடிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிடுமோ என்கின்ற பயத்தின் காரணமாகவோ என்னவோ—ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான திட்ட உதவி நிதியைக் குறைத்தே கொடுத்துவருகிறார்கள். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திட்ட உதவி நிதி 10.8 சதவிகிதம் என்ற நிலையிலே, இந்த ஆண்டு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டு ஏழை மக்களின் நிலையை உயர்த்தப் பல திட்டங்களைத் தீட்டி இருக்கின்ற நேரத்திலே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திட்ட உதவி நிதியானது 4.7 சதவிகிதமாக இருக்கிறது. இப்படி இது குறைந்திருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது உள்ளபடியே தமிழக அரசின் பல திட்டங்கள் தடைபடவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் திட்ட உதவி நிதி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிந்து வேதனைப்படுகிறோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை இருந்த நேரத்தில், இங்கே

1973 மார்ச் 3] [திரு. எல். முகமது கோதர் முகைதீன்]

அந்தப் பற்றாக்குறையைப் போக்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் அண்டை மாநிலத் திலே இருப்பவர்களுக்கும் உணவுப் பொருட்களைக் கொடுக்கும் நிலைமையினை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம்.

இதற்கு என்ன காரணம் என்றால், இங்கே பசுமை புரட்சித் திட்டத்தை செயல்படுத்தி, பல புதிய விதைகளைக் கண்டுபிடித்து, புதிய முறைகளிலே சாகுபடித் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் நாட்டு மக்களுக்கு உணவை வழங்குகிற வகையிலே பல நல்ல திட்டங்களை இந்த அரசு நிறைவேற்றியது தான் காரணம். ஆக இந்தத் திட்டங்களுக்கு அடிப்படையிலே வேளாண்மைக்கு மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுவது ஒன்று தண்ணீர், இரண்டாவது உரம். இந்த உரத்தைக் கொடுக்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற மத்திய அரசானது சென்ற ஆண்டையிலே இந்த ஆண்டு நம்முடைய வேளாண்மைக்குத் தேவையான உரத்தை அதிகமாக வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன் அடிப்படையிலே 1972-73-ம் ஆண்டிற்குத் தேவைப்படுகிற உரமானது 2.74 இலட்சம் டன் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்திலே நமக்கு அவர்கள் வழங்கி இருக்கின்ற உரமானது 1.30 இலட்சம் டன்கள்தான் இந்த நிலையைப் பார்க்கும் பொழுது, தமிழகத்திலே வேளாண்மை பெருகி வரும் இந்த நேரத்திலே கொடுக்கப்படுகின்ற குறைவான இந்த உரம் நம்முடைய வேளாண்மையைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையிலே இருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய தேவையை வலியுறுத்தி, 2.74 இலட்சம் டன் உரத்தைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இன்றைய தினம் இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் மின் பற்றாக்குறையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மின்சார பற்றாக்குறை காரணமாக வேளாண்மையும், மற்றத் தொழில்துறைகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன இதை எல்லாத் தரப்பினரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். மின்சாரத் தட்டுப் பாட்டால் இங்கே தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதைத் தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லத் தவறவில்லை என்பதற்கான விளக்கங்களை எல்லாம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பாக பேசிய திரு. காசிராமன் அவர்கள்கூட பேசும் பொழுது, தமிழகத்திலே மின்சார பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் மீது இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசை எடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். ஆனால், நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தெளிவாகப் படித்துப் பார்ப்பார்களேயானால் அதிலே அவர்கள் மிகத் தெளிவாகவும், விளக்க

[திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதீன்] [1973 மார்ச் 2]

மாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே சொல்கிறார்கள், தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, 1983-84-ல் தமிழ் நாட்டில் மின்சாரம் 3,000 மெகாவாட் அளவுக்குப் பற்றாக்குறை இருக்கக்கூடும் என்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

ஆகவே, இந்த மின் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்கின்ற வகையிலே நெய்வேலியிலே இரண்டாவது சராங்க வெட்டு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றும், கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் விரிவாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், தூத்துக்குடியில் அணு மின் நிலையம் போன்றவை செயல்பட மத்திய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காரியங்களை மத்திய அரசானது உடனடியாகச் செய்திருக்குமானால், இன்றையதினம் தமிழகத்திலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகவே, தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், மின்சார பற்றாக்குறைக்கு மத்திய அரசுதான் பொறுப்பு பேற்க வேண்டும். அதனுடைய கவனக் குறைவின் காரணமாகத்தான் இங்கே மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இங்கிருக்கும் மக்களின் நன்மையைக் கருதியாவது மத்திய அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் தமிழகத்திலே கல்வியிலே அதிக முன்னேற்றம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகக் கல்வித் திட்டத்திலே பல புதிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியதோடு மட்டுமில்லாமல் 1972-73-ம் ஆண்டு 176 பள்ளிகளை ஏற்படுத்தி இருக்கின்ற நிலையைப் பார்க்கும்பொழுது உள்ளபடியே தமிழக அரசை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மேலும், தனியார் பள்ளிகளிலே பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் அரசாங்கப் பள்ளிகளிலே பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களைப்போல் ஊதியங்களும், ஓய்வூதியங்களும் ஒரே அடிப்படையிலே கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தமிழக அரசு இன்றையதினம் வலியுறுத்தி வருவதை ஆசிரியர்களும் மற்றவர்களும் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மேலும், நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குகின்ற வகையிலே வேலையற்றோர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் நோக்கத்திலே

1973 மார்ச் 2] [திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதீன்]

15 கோடியிலே ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மூலம் வேலை யற்றோர்கள் வேலைபெறும் நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே, அதை உடனடி யாகச் செய்து தாலேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய மாவட்டமான நெல்லை மாவட்டத்திலே தூத்துக் குடியிலே ஒரு அணு மின் நிலையமும், அதனை அடுத்து ஒரு அனல் மின் நிலையமும், அதனை அடுத்து ஒரு எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிலையமும் ஏற்படுத்து வதற்காக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனை உள்ளபடியே நானும், நெல்லை மாவட்டத்திலே இருக்கிற மக்கள் அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியான மேலப்பாளையம் பகுதியிலே இந்த ஆண்டுவரை எந்தவிதமான திட்டங்களும் நடைபெறவில்லை. அங்கிருக்கும் ஏழை நெசவாளர்கள் விவசாயிகளின் குறைகளைப் போக்க, பல திட்டங்களை இந்த மாமன்றத்திலே நான் எடுத்துக் கூறியும், அவை எல்லாம் நிறைவேற்றப் படாமல் இருப்பதைக்கண்டு நான் உள்ளபடியே வருத்தம் அடைகிறேன். என்னுடைய தொகுதியான மேலப்பாளையத்திலே நெசவாளர்கள் மிகுதியாக வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் தூல் கிடைக்காததால், அவர்கள் எல்லாம் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு ஆளாகியுள்ளார்கள். அந்த நிலையை மாற்றுவதற்கும், அவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் தூல் கிடைப்பதற்கும் ஒரு வழி வகை இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மற்றும், என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கும் நாங்குநேரிக்கு அருகில் கனக்காட்டு மலை என்ற ஒன்றிருக்கிறது. அதிலே பச்சை ஆற்றுத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஒரு நீர்த் தேக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்திலே பல தடவை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறேன் இதற்கு முன்னால் நாங்குநேரி எம்.எல்.ஏ கணபதி அவர்களும் ாடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு முறை இதிலே எங்களுடைய கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்பொழுது மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய அனுமதி கோரி தாக்கீது மத்திய அரசிற்குச் சென்றிருக்கிறது அது வெகு விரைவிலே வந்துவிடும் என்றார்கள். அதைக் கூறி இப்பொழுது ஒரு ஆண்டிற்கு மேல் ஆகிறது. அந்தத் திட்டத் திற்கான எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலே இந்த அரசு காரியங் களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதீன்] [1973 மார்ச் 2]

அடுத்து, நல்வாழ்வுத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில், நெல்லை மாவட்டத்திலே இருக்கிற மக்கள் தொகையை அனுசரித்து, அங்கே 147 படுக்கைகள்கொண்ட ஒரு மருத்துவப் பிரிவை ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்காக நான் இந்த அரசிற்கு நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நாங்குநேரியிலே தற்பொழுது இருக்கும் அரசினர் மருத்துவ மனையானது விரிவுபடுத்தப்படுவதற்காக எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. இதற்கு நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த மருத்துவமனையானது நாங்குநேரி பஞ்சாயத்துப் பகுதியிலே உருவாகும் நிலைமையினை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், என்னுடைய தொகுதியான மேலப்பாளையத்திலே குடி நீர்ப் பிரச்சினை பெரிய தொரு பிரச்சினையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் அங்கிருக்கும் மக்கள் கஷ்டமான ஒரு நிலையிலே இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் தலைவர் எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரு கருத்தாங்கில் கலந்துகொண்டார்கள். அப்போது அவர்களிடத்தில் எங்கள் பகுதியின் சில குறைபாடுகளைச் சொன்னேன். குறிப்பாக மேலப்பாளையத்திற்கு வடிகால் வசதி ஏற்படுத்தித்தாவேண்டும் என்று சொன்னேன். பொதுவாக எங்கள் மாவட்டத்தில் எங்காவது தொத்துநோய் உண்டாகிறது என்றால் அது மேலப்பாளையமாகத்தான் இருக்கும். காரணம் அங்கே சாக்கடை நீர் எல்லாம் தெருவிலேதான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. குடிநீருக்கு முதலிடம் கொடுப்பதுபோலவே அங்கே உண்டாகிற தொத்து நோயைத் தடுப்பதற்கு, வடிகால் வசதிகள் உடனடியாக செய்துநாப்பட வேண்டும் என்பதாக இந்த நேரத்திலும் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஏற்கனவே வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்வதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைக் கவனித்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல ஆறுகளில் இருந்து நகர் மன்றங்களுக்குக் குடிநீர் கொண்டு போகும்போது இடையில் உள்ள கிராமங்களை விட்டுவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய பகுதியில் நாங்குநேரிக்குத் தண்ணீர் கொண்டுசெல்கிறார்கள். இடையில் உள்ள மருகால் குறிச்சிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்காது விட்டுவிட்டார்கள். அதுபோலவே பாளையங்கோட்டைக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோகும் போது கோட்டுருக்குத் தண்ணீர் கொடுக்காது விட்டுவிட்டார்கள். இது போன்ற கிராமங்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்க ஆவன செய்வதாகக் குடிநீர் வாரியத் தலைவர் அங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 2] [திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதின்]

அடுத்தாற்போல நீண்டநாளாக நாங்கள் உருது பேசும் இஸ்லாமிய சமுதாயத்தினர்களையும் பிற்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கோரிவருகிறோம். தமது நிதிநிலை அறிக்கையில் அதைப்பற்றி முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிடாவிட்டாலும், விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கிறபோதாவது இந்த ஒரு நல்ல அறிவிப்பை முதல்வர் அவர்கள் வெளியிடுவார்கள் என்று நம்புகிறோம். மிகவும் பிற்பட்ட நிலைமையில் இருக்கும் இஸ்லாமிய மக்களை இதுபோல மொழி அடிப்படையில் பிரித்து வைத்திருப்பது சரியல்ல. ஒன்று பட்டிருக்கின்ற மக்களைப் பிரித்துக் காட்டுவதுபோல் ஆகிறது. ஆகவே உருது பேசும் இஸ்லாமிய மக்களையும் பிற்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்கும் அறிவிப்பைத் தம் பதிலில் முதல்வர் அவர்கள் வெளியிடுவார்கள் என்று நம்பி, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி ஆம்கிறேன்.

திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக் களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் நடைபெறுகிற அரசானது மக்களுடைய நலம் பேணுகின்ற ஒரு வெல்பேர் அரசாக இயங்கிக்கொண்டிருப்பதை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை நமக்குக் காட்டுகிறது. குறிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பலதரப்பட்ட மக்களுக்கும் பல்வேறு சலுகைகளை இந்த அரசு அளித்திருப்பது வரவேற்கக்கூடிய விஷயமாகும். முதன்முறையாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தின் முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு ஆரம்பித்துவைத்த பசுமைப் புரட்சியை இந்த அரசு நல்ல முறையில் செயல்படுத்திவருகிறது. அதன்காரணமாக 1972-73-ம் ஆண்டில் உணவு உற்பத்தி 72 லட்சம் டன்னாகப் பெருகியிருக்கிறது. ஏற்க அளவுக்கு விவசாயத்தை வளப்படுத்தி, உற்பத்தியைப்பெருக்க இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதை எல்லோரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நமக்குப் பாசனத்தின்மூலம் வரக்கூடிய வருவாய் 3 கோடிதான். ஆனால் பொதுப் பணித்திறைமூலமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டு நாம் பாசன வசதிகளை அங்கங்கே பெருக்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதுவும் வேளாண்மைக்காகப் பதினைந்து கோடியே சொச்சம், புதுபாசனத் திட்டங்களுக்காக 12 கோடியே சொச்சம் ஆக 55 கோடிவரைக்கும் நாம் பாசன வசதிக்காகச் செலவிட்டுவருகிறோம். இதேநேரத்தில் கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலமாக நூறு கோடி ரூபாய்களை விவசாயிகளுக்குக் குறுகிய காலக் கடன், நீண்ட காலக் கடன் என்பதாக விவசாயத்தைப் பெருக்க நாம் உதவி செய்து வருகிறோம். எதிர்க் கட்சியினர் இதற்காகவெல்லாம் இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

[திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்]

[1973 மார்ச் 2]

அதற்கு அடுத்து கல்வி வளர்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த அரசு செய்துவருகிற பற்பல காரியங்களும் மக்களுடைய பாராட்டைப் பெறத்தக்கதாகும். பல அரசியல் போராட்டங்களின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டாலும் கிராம ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களின் தரத்தை உயர்த்த வேலையில்லாத பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு உதவி அளிக்க என்பதாக இன்றைய தினம் செயல்படுகிற திட்டத்தின் மூலம் 4 கோடி ரூபாய் ஒன்றியங்கள் பெறக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. 1966-67-இல் 46 கோடி சொச்சம் கல்விக்காக செலவிட்டோம் என்றால் இன்றையதினம் 108.5 கோடிக்குமேல் செலவு செய்கிறோம். இது நம்முடைய வருவாயில் 34 சதவிகிதம் ஆகும்.

பி.ய.
1-00

இதுபோல கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலும் வெற்றி நடை போட்டோம். இணைப்புச்சாலைகள் அமைப்பதிலும் வெற்றிநடை போட்டு முன்னேறியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு கிராமப்புறத்தில் உள்ள மக்களும் வேலை வாய்ப்புப் பெறுகிற திட்டத்தினைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ரூரல் மேன் பவர் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதற்காக நாம் ஒதுக்கியிருக்கிற 3 கோடி ரூபாய்—கிராமப்புற விவசாய மக்களுக்கு ஓரளவு விவசாயம் இல்லாத நாட்களில் வேலைவாய்ப்புப்பெற உதவியாக இருக்கும்.

வேறு ஒரு திட்டத்தையும் அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. கிராமப்புற சாலை அமைப்பு திட்டம் என்று வேறு தலைப்பிலே ஏறக்குறைய ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கி அதையும் அரசு செயல்படுத்துவதன் காரணமாக, விவசாயம் போக மீதி நேரங்களில் ரூரல் மேன் பவர் என்ற திட்டம் மூலமாகவும், சாலை அமைப்பு திட்டம் மூலமாகவும் இன்றையதினம் ஏறக்குறைய ரூ. 6 கோடி செலவு செய்வதன் காரணமாக, கிராமப் பொருளாதாரம் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அறிகிறோம்.

அடுத்து, படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் எல்லாம் வேலை இல்லாமல் இருக்கிற இக்காலத்தில் சீரணி திட்டம் இருந்தாலும், இளைஞரணி திட்டத்தின் அடியில் படையில் அங்கு வந்திருக்கிற மாணவர்களை நேரடியாக சந்திக்கிற நேரத்தில் அவர்கள், ஏறக்குறைய ரூ. 150 சம்பளம் பெற்றால்கூடத் திருப்தியாக இருக்கிறது என்று பொதுச் சேவை செய்கிறார்கள். கிராம மக்களுடன் அவர்களுடைய சூழ்நிலையில் இருந்து, அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை ஊராட்சி களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, எந்த எந்த பிரச்சினைகளை நாங்கள் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டு, நேரடியாக கிராம மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு இன்றையதினம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகள் மூலம் கிராமங்கள் முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்]

தான் முன்னமேயே சொன்னது மாதிரி, கொடுத்த வாக்குறுதிகளான மின்சார வசதி, இணைப்பு சாலைகள், இவைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமப் புற வேலை வாய்ப்பு, சாலை அமைப்பு திட்டம், இன்னும் இளைஞாணி மூலமாக மேலும் ஒரு நல்ல திட்டம், இப்படி நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஆயிரத்து ஐனூறுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற பகுதியிலே இணைப்பு சாலை போடுவதற்கு ரூ. 3 கோடிக்கு ஒரு திட்டத்தையும் இந்த ஆண்டு மேலும் ரூ. 3 கோடிக்கு ஒரு திட்டத்தையும் அமைத்திருக்கிறார்கள். கிராமப் பொருளாதாரம் வளர்ச்சி அடையவேண்டும், அங்கு விளைகின்ற உணவுப் பொருள்கள் எல்லாம் தங்குதடையின்றி நகர்ப்புறங்களுக்கு வரவேண்டுமென்று நீண்ட நேடு நாட்களாக இருந்த கோரிக்கையை இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முன்னேற்றத் திட்டமாக எடுத்துச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக ரூ. 13 கோடியளவில் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். சாலைகளைப் போட்டாலும், சாலைகளைப் பராமரிக்க ஊராட்சிமன்றங்களிடத்திலே வசதியில்லை. போடுவதோடு நாம் திட்டமிட்ட வேலைகள் முடிந்து விடுகின்றன. ஆனால், அவர்களால் பராமரிக்க முடியவில்லை.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால், நம்முடைய வளர்ச்சியின் காரணமாக அதிகமான உபத்திரிப்பள்ளிகள், மருத்துவ மனைகள், கல்லூரிகள் இவைகளுடன் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள் இவைகளையெல்லாம் பொதுப் பணித்துறை மூலம் ஏற்படுத்துகிறோம். அதற்குத் தேவையான பணம் திட்டங்கள் மூலமாக கிடைக்கிறது. பராமரிப்புக்கு எந்தவிதமான நிதியும் 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒதுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருப்பவைகளுக்கான பராமரிப்பு தொகைதான் அவர்களிடத்திலே இருக்கிறதே தவிர, புதிய சாலைகளுக்கு பராமரிப்புத் தொகை அதிகம் இல்லாத காரணத்தாலே, ஊராட்சி ஒன்றியம் சாலைகளைப் பராமரிக்க முடியவில்லை. அதற்கும் அதிகமான பணத்தை பொதுப்பணித்துறையமைச்சர் அவர்கள் மானியத்திலே ஒதுக்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பிற்பட்டமக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்—இரண்டு தரப்பினருக்கும் இந்த சர்க்கார் செய்திருக்கிற சேவைகளையும் கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை இருந்த சர்க்கார் செய்திருக்கிற சேவைகளையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் பிற்பட்ட மக்களுடைய நலனுக்காக தனியாக ஒதுக்கவில்லை. மிகவும் பிற்பட்ட மக்களுக்கென்று

[திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்]

[1973 மார்ச் 2]

தனியாக பிரித்து ஒதுக்காமல், மொத்தமாக ஒதுக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய அரசு அதற்காக ஒரு இலாகாவை அமைத்து, அதற்காக ஒரு அமைச்சரைப்போட்டு, அதிலே கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாக்கிக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனுக்காக 8.56 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக 8.16 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு விதத்திலும் உயர்த்தியிருக்கிற அதே நேரத்தில் வேலை கொடுப்ப திலேகூட அவர்களுக்குரிய வாய்ப்புகளை உயர்த்திக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும்—இரு சாராருக்கும் சமநிலை அளிக்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்கி, வேலை வாய்ப்புகளை அளிக்கக் கூடிய செயல்களை அரசு படிப்படியாக செய்து வருவதை பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அந்த அளவோடு நின்றுவிடாமல், வீட்டு மனைகள் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அத்தோடு நின்றுவிடாமல், அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையையும் உருவாக்கி இருக்கிறோம். ஏறக்குறைய ரூ. 4,000 கடன் கொடுக்கக் கூடிய நிலையை நம்முடைய மாநிலத்திலே அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. மத்திய கூட்டுறவு வங்கியின் மூலமாக, முன்பு ரூ. 8,000 கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இன்றையதினம் ரூ. 20,000 கடன் கொடுக்கக்கூடிய திட்டமும், 20 ஆண்டு காலத்திற்குப் பின்னாலே அந்த பணத்தை திருப்பி வாங்கக்கூடிய திட்டமும் செயல்படுவதை எண்ணிப் பார்த்தால், அவர்கள் செய்யும் செயல்களை நிச்சயமாக நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த திட்டங்களை செயல்படுத்த ஆயுள் சட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்தும் மற்ற வங்கிகளிடமிருந்தும் கடன் பெற்று செயல்படுத்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டதன் காரணமாக இன்றையதினம் வீடு கட்டுகின்ற திட்டம் வெற்றி பெறுகின்ற நிலைமையிலே இருக்கிறது.

கலைஞருடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் தூற்றுக்கணக்கான சாதனைகள் இருக்கின்றன. மேலும் அந்த சாதனைகளைத் தொடர இருப்பதை பாராட்டி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்: தலைவர் அவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது எனது ஓரிரு கருத்துக்களை நான் இங்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, இன்று மத்திய அரசு 292 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறது. இந்த சந்தர்பத்தில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் வரியில்லாத பட்ஜெட்டை நமக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் பாராட்டத்தக்க

1973 மார்ச் 2]

[திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

ஒரு காரியமாகும். அதை நான் மானமார் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் உபரி பட்ஜெட்டானது நமது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மேம்பட்டதாக இருக்குமா என்ற என்னுடைய சந்தேகத்தையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள முற்படுகிறேன்.

இன்று நிதிநிலை அறிக்கை வரியில்லாதது என்று அறிவித்து விட்டு, 1973-74-ம் ஆண்டு மத்தியில் புதிதாக வரிபோடாமல் இருக்க வேண்டுமென்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு 10,000 வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நமது தமிழகத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் பார்த்தால் இது மிகக் குறைந்த ஒரு எண்ணிக்கையாகும். ஆகையினால் இந்த எண்ணிக்கையை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கும் இதை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்ட வாரியாக விட்டுவசதி வாரியம் என்ற ஒரு தனி வாரியத்தினை அமைக்கவேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் இன்று மேட்டூரில் அமைந்திருக்கிற அலுமினிய பாக்டரியை தேசியமயமாக்குவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் புதிய கொள்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று நாட்டில் இப்படி புதிய புதிய நல்ல பாக்டரிகளை தேசியமயமாக்குவதால் நமது தமிழகத்தில் புதிய தொழில்கள் வளர்வது பாதிக்கும் என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சரியாக நடக்காத தொழிற்சாலைகள் இருக்குமானால் அதை நாம் சட்டப்படி நல்லமுறையில் நடக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமேயல்லாது, எடுத்ததற்கெல்லாம் தேசியமயம் என்று ஆக்குவது தமிழ் நாட்டு வளர்ச்சியை பாதிக்கும். தமிழகத்தில் புதிதாக வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும் நமது மாநிலத்திற்குள்ளேயும் புதிதாக எந்த தொழிலையும் ஆரம்பிக்க யாரும் பயப்படும் சூழ்நிலையை இது உருவாக்குமே தவிர, புதிதாக தொழிலை உண்டாக்காது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொண்டு மேட்டூர் அலுமினியத் தொழிற்சாலையை தேசியமயமாக்கும் பிரச்சினையை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி சொல்லும்போது, மண்ணெண்ணெய், நெல், உணவு தானியங்கள், இவைகளுடைய விலைகள் விஷம்போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றன. மண்ணெண்ணெய் லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 2, ரூ. 2½-லே

[திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

[1973 மார்ச் 2]

வீற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அரிசி விலையும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. சம்சாரியிடமிருந்து வாங்கக்கூடிய நெல் குறைந்த விலையில் இருக்கும்போது, அரிசி பயங்கரமான விலையில் வீற்றுக்கொண்டிருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. பருத்தியைக் குறைந்த விலையில் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் நூல் விலையோ அதிகமாக ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல் உணவு தானியங்களின் விலை பயங்கரமாக ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் கட்டுப்படுத்துவதற்கான எந்தவித நடவடிக்கையும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லாதது வருந்தத்தக்கது. ஆகலால், விலைவாசி ஏற்றத்தை இன்றைக்கு தடுத்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்பைப்பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது படித்த பட்டதாரிகள் வேலை தேடித் தரும் அலுவலகத்தில் கிட்டத்தட்ட 4 லட்சம் பேருக்கு மேல் பதிவு செய்திருப்பதாக ஒரு பத்திரிகையின் மூலமாக நான் அறிவேன், அவர்களுக் கெல்லாம் உடனடியாக வேலைவாய்ப்பு அளிக்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார வெட்டுப்பற்றிக் கூறும்பொழுது என் பகுதியிலே ரைஸ்மில்கள், விவசாயப் பம்புசெட்டுகள் இவையெல்லாம் சரியாக இயங்கமுடியவில்லை. மாலை 7 மணியிலிருந்து 10 மணி வரையில்தான் அங்கே மின்சாரம் கொடுக்கப் படுகிறது. ரைஸ்மில்லில் ஒரு மூட்டை நெல் அரைக்க 75 பைசா வாங்கிய நிலைமை போய் இன்றைக்கு ஒரு மூட்டை நெல் அரைக்க 5 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். அப்படி ஐந்து ரூபாய் கொடுத்தாலும்கூட அரைக்கமாட்டேன் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்க ரைஸ்மில்களுக்கும், பம்புசெட்டுகளுக்கும் தேவையான மின்சாரம் வழங்க வேண்டும். எங்கள் பகுதி அதிகமாக பம்புசெட்டுகள் இருக்கக்கூடிய பகுதி. மின்சார வெட்டினால் அங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே பெண்கள் விவசாய வேலையை முடித்துக் கொண்டு பிறகு மாலை வேளையில் பீடி சுற்றுகின்ற வேலைக்குச் செல்வார்கள். ஆனால் இப்பொழுது மின்சார வெட்டுக் கொண்டுவந்திருப்பதன் காரணமாக அவர்கள் பகலிலே விவசாயப் பணியையும் செய்யமுடியவில்லை, அதே நேரத் திலே பீடி சுற்றுகிற வேலையையும் செய்யமுடியவில்லை. எனவே அவர்கள் எல்லாம் விவசாய வேலையைச் செய்யக்கூடிய முறையிலும் பீடி சுற்றுகின்ற வேலையைச் செய்கின்ற முறையிலும் மின்சாரம் இரவு 12, 1 மணிவரை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

நெசவுத் தொழில், விவசாயம், பட்டுத் தொழில் போன்ற தொழில்களைக் கொண்டிருக்கின்ற தொகுதியாக என்னுடைய தொகுதி இருக்கிறது. நெசவுத் தொழில், பட்டுத் தொழில், பீடி சுற்றும் தொழில் இந்தத் தொழில்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்ற நிலையால் அங்கே அவர்களை சிக்கிரமாக காசநோய் பற்றிக்கொள்கிறது. அதற்கு வைத்தியம் செய்யவேண்டுமென்றால் அங்கேயுள்ள தொழிலாள மக்கள் நாகர்கோவிலுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை—அதாவது எங்கள் தொகுதியிலிருந்து 60 மைல் தூரத்திலுள்ள ஆசாரிப்பள்ளத்திற்குச் செல்லவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதற்காக 15 ரூபாய் செலவழித்துப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியே அவர்கள் அங்கே சென்றாலும் கூட அவர்களுக்கு அட்மிஷன் கிடைப்பது இல்லை. பாபநாசம் அல்லது குற்றாலம் ஏதாவது ஒரு இடத்திலே காச நோய் மருத்துவமனை அமைத்து அதன்மூலம் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சிகிச்சை வசதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மணிமுத்தாறு கால், கனடியன் கால் என்ற இரண்டு கால்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் தொகுதி மட்டுமல்ல, நாங்குனேரி, சோன்மாதேவி, அம்பாசமுத்திரம் போன்ற பல தொகுதிகள் அவற்றினால் பயன் அடைகின்றன. மணிமுத்தாறு காலில் தண்ணீர் இல்லாததால் அங்கே பயிர்கள் தீய்வு ஏற்பட்டு அறுக்கப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டது. அதற்குக் காரணம் அந்த ஜில்லாவில் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள சில செல்வாக்கு உள்ள அரசியல் வாதிகள் அட்வான்ஸ் கால் என்ற பெயரிலே ஒன்றை அமைத்து தண்ணீர் அங்கிருந்து எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகின்ற நிலைமையினால் இந்த மணிமுத்தாறு கால், கனடியன் கால் இரண்டு பகுதிகளிலும் உள்ளவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மணிமுத்தாறு காலிலே 50 அடி தண்ணீர் ரிசர்வ் எப்பொழுதும் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று ஜி.ஓ. போடப்பட்டிருந்தும் கூட அந்த உத்திரவு அங்கே மீறப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இந்த நிலையில் அது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அந்த உத்திரவை கடைப்பிடிக்கச் செய்யக்கூடிய முறையில் கண்டிப்பாக உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக முக்கூடல், வீரமல்லூர் பாலம் சம்பந்தமாக நான் அடிக்கடி இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். தாமிரவருணி ஆற்றின் இரு கரைகளையும் இணைக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு பாலம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று ஏற்கனவே வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. முக்கூடல் 15 ஆயிரம் மக்களைக் கொண்ட ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்து. அதேபோன்று 20 ஆயிரம் மக்களைக் கொண்ட மேஜர் பஞ்சாயத்தாக வீரமல்லூர் இருக்கிறது. இரண்டு ஊர்களுக்கும் இடையே இரண்டு மைல் தூரம் இருக்கிறது. சப் ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் இப்

[திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

[1973 மார்ச் 2]

பொழுது வீரமல்லூரிலே தான் இருக்கிறது. அதனால் முக்கூட விவிரந்து அங்கே மக்கள் பதிவுசெய்வதற்கு செல்லவேண்டியிருக்கிறது. முக்கூடலில் பீடி சுற்றக்கூடிய மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். பெண்கள் அதிகமாக அங்கே அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பெண்கள் அவர்கள் தொழிலைச் செய்வதற்கு ஆற்றைக் கடந்துதான் வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. தென் கரையிலே உள்ள 70 சதவீத நிலத்திற்கு உரிமையாளர்களாக உள்ளவர்கள் வடக்குக் கரையிலே இருக்கிறார்கள். வைக்கோலோ, நெல்லோ, உரமோ மற்ற எந்தப் பொருளோ அங்கிருந்து இங்கே கொண்டு போகவோ இங்கிருந்து அங்கே கொண்டுவரவோ முடியவில்லை. முன்னாள் எங்கள் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினரும் எனது தந்தையாரும் ஆன டி. எஸ். ஆதிமூலம் அவர்கள் இதைப்பற்றிப் பல முறைகள் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி 1968-69 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அதை உடனடியாக சாங்ஷன் செய்யவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்து அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தின்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி பிற்படுத்தப்பட்ட தொகுதி. அங்கே சேன்மாதேவிலே அல்லது கல்லிடைக்குறிச்சியிலோ ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். பாப்பான்குளத்திலோ அல்லது புதுபட்டியிலோ ஒரு அரசு உயர் நிலைப்பள்ளியையும் அமைத்துத் தரவேண்டும்.

முதியோர்கள் பென்ஷன் குறிப்பிட்ட அளவுக்குத்தான் இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிறது. யார் யார் தகுதியுள்ளவர்கள் ஆக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்க அரசு ஆவனசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : தலைவர் அவர்களே, 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் முன்வந்திருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே மின்சார வெட்டு காரணமாக விவசாயிகள், ஏழைத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை இங்குப் பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்கூறியிருந்தாலும் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள கடையம் பஞ்சாயத்து பகுதி மானாவாரிப் பகுதியாக இருப்பதால், கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பி வாழ்கின்ற மக்கள் இருக்கின்றனர். இந்த நிலையில் மின்சார வெட்டின் காரணமாகப் பயிர்களுக்குப் போதிய தண்ணீர் சரியாகக் கிடைக்காமல் பயிர்கள் எல்லாம் அநேகம் கருகிப் போய்விட்டன.

1973 மார்ச் 2]

[திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்]

கட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களையெல்லாம் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்களால் கட்டமுடியவில்லை. எனவே அந்தக் கடன்களையெல்லாம் சற்றுக் காலம் தள்ளி வருவிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அம்பாசமுத்திரம் பகுதியிலே நெசவுத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் மின்சார வெட்டின் காரணமாக சரியாக வேலை கிடைக்காத நிலையிலும் விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணத்தினாலும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கூலியைக் கொண்டு அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. அவர்களுக்கு உணவுதானியங்கள் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வகையிலே அரசு நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறேன். விக்கிரமசிங்கபுரம் ஐர்.வி. மில்லில் சுமார் 8,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஒரு நபருக்கு 5 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் வேலைதான் கிடைக்கிறது. அதுவும் (லேஆப்) அரை சம்பளம்தான் கிடைக்கிறது என்று சொல்லும்போது அவர்கள் அந்த உதவியுத்தை வைத்துக் கொண்டு மின்வெட்டின் காரணமாக விலைவாசி ஏறியுள்ள இந்த நிலையில் வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல் பெரும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இதற்கெல்லாம் நிவாரணம் அளிப்பதற்கு அரசு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அம்பாசமுத்திரம் பகுதியில் அநேக கிராமங்கள் இனம் கிராமங்களாக இருப்பதாலும் இனம் ஒழிப்பு சட்டத்தை சரியாக அமல் நடத்தாததினாலும் பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி வேலைகள் எதுவும் அங்கு செய்ய முடியவில்லை என்பதை நான் இங்கே பலமுறை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இது வரையில் அது கவனிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லி நான் அதை மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இனம் கிராமங்களில் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அரசினரால் செய்யக் கூடிய உதவிகளை அவர்கள் அடைய முடியவில்லை. மேலும் அம்பாசமுத்திரம் பகுதியில் இனம் கிராமங்களில் குடியிருப்பு மனைகளில் வசிப்பவர்கள் சுமார் பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே குடியிருப்பு மனைகளைப் பட்டா செய்து கொடுத்திருப்பதைப் போன்று இவர்களுக்கும் பட்டா செய்து கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாபநாசம் நீர் தேக்கத்திலிருந்தும், மணிமுத்தாள் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்தும் கீழ்பாசனத்திற்கு அட்வான்ஸ்கார்க்கு தண்ணீர் விட்டதால் மேற்கத்திய பகுதி விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. இந்த தடவையும் ஏப்ரல், மே,

[திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்]

[1973 மார்ச் 8]

மாதங்களில் தண்ணீர் விடுவதற்கு அரசின் அனுமதி கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சென்ற தடவை ஏற்பட்ட நிலைமைகளைப்போல் ஏற்பட்டுவிடாமல் மேற்கத்திய பாசனத்திற்கென்று தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனடியன் கால் பாசனத்தில் நியூ மாடல் ஸ்கீம் வேலை சரியாக நடக்காததால், கால்வாயில் தேவையான தண்ணீர் சரியாகக் கீழ் பாசனத்திற்குக் கிடைக்காததால் விவசாயிகள் பெரிதும் அடிக்கடி பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நியூ மாடல் ஸ்கீம் வேலை நல்ல முறையிலே கவனிக்கப்படவில்லை.

மேலும் தாம்பரவருணியில் ஆரம்பத்தில் உள்ள வடக்குக் கோடை மேல் அழகியன் கால்வாயில் அடிக்கடித் தண்ணீர்த் தேட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு வருகிறது. அந்தக் கால்வாயில் கையவிங் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று பல முறை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த வேலையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிவந்திபுரம் கிராமத்தில் ஆர். வி. மில்லில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அங்கு நிறைய பேர் வசிக்கிறார்கள். எனவே, அம்பாசமுத்திரம் பகுதிக்கும், சிவந்திபுரம் பகுதிக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டத்தை நிறைவேற்ற உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடாநாதி திட்டம், ராமாநதி திட்டம் பல வருஷங்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் அவைகள் பூர்த்தியடையாமல் இருக்கின்றன. இதை விரைவில் நிறைவேற்றுவதோடு, கடாநாதி, ராமாநதி அணை நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து மேல் மட்டக் கால்வாய் அமைக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்கள் கேட்டுவருகிறார்கள். அப்படி அந்த மேல்மட்டக் கால்வாயை அமைப்பதால் விக்கிரமசிங்கபுரம் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த ஐயனர்குளம், வடவசமுத்திரம் போன்ற மானாவாரி குளங்கள் பயனடையும் வகையில் உள்ளன. கடாநாதி அணை நீர்த் தேக்கத்தில் போதுமான தண்ணீர் பெறுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், அம்பாசமுத்திரத்தில் ஒரு கல்லூரி நடைபெற்று வருகிறது. இந்தக் கல்லூரி சரிவர இயங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தக் கல்லூரியை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று சில வார்த்தைகளை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1973 மார்ச் 2]

இதற்குமுன் புதிய கட்சியாக உருவாகியிருக்கின்ற ஒரு கட்சியில் வேறொரு கட்சியிலிருந்து அங்கு சென்றிருக்கின்ற ஒரு பெரியவர் அவர்கள் நமது முதல் வரவர்கள் நிதியமைச்சராகயிருந்து நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்தததைப் பற்றி அது ஒரு திருக்குறள் காலட்சேபம்போல் இருந்ததாக இங்கே பேசும் பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். நல்லவேளையாக அந்தப் பெரியவர், ஒரு குலத் திற்கு ஒரு நீதி வழங்க இராமாயணக் காலட்சேபம் என்று குறிப்பிட்டாமல், உலகப் பொதுமறையாகிய திருக்குறளைக் குறிப்பிட்டதற்கு அந்தப் பெரிய வருக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. வகாப் அவர்கள் பேசும்பொழுது இந்த பட்ஜெட் இனிப்பு தரும் ஒரு பட்ஜெட் என்பதை எடுத்து விளக்குவதற்காக பலாச்சுளை போல் இவிக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பதில் அளிப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு, அதே பெரியவர் அவர்கள் பலாச்சுளையைப் பற்றி விமர்சித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றைமட்டும் பணிவோடு இந்த அவையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்படுகிறேன், பல் உள்ளவர் களுக்கு மட்டும்தான் பலாச்சுளையின் இனிமையைப் புரிந்துகொள்ள முடியும், உணர முடியும் என்பதைத் தாழ்மையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நமது முதல்வரவர்கள் அளித்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவசாயிகள், ஏழை எளியவர்கள், பாட்டாளிகள், என்.ஜி.ஓக்கள், தாழ்த்தப் பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஆகிய அனைவரும் எண்ணி மகிழத்தக்க பல நல்ல அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக, மறுமலர்ச்சியோடு சோஷலிச பட்ஜெட் டாக இன்றைக்குத் தமிழக மக்களால் வரவேற்கப்படுவதை இங்கேயுள்ள மாற்றுத் தாப்பினர்கூட, வெளியிலே பேசும்பொழுது வேறுவகையிலே பேசினாலும், நெஞ்சார மறுக்க முடியாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மிகக் குறிப்பாகச் சிலவற்றை நமது முதல் வரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது, 1,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்கும் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு 10 ரூபாய் பஞ்சப்படி உயர்வு அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் எனது நன்றியை மாயூரம் என்.ஜி.ஓக்களின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாயூரம் நகராட்சி முதல்நிலை நகராட்சியாக ஆனதற்குப் பிறகு கடந்த 1-1-1973 முதல் அங்கே நகர ஈட்டுப்படி, வீட்டு வாடகைப்படி அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுவதை அவர்கள் வரவேற்று, அமைச்சரவையைப்

[1973 மார்ச் 2]

பாராட்டி, முதல்வரைப் பாராட்டி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள், அவர்கள் சார்பாகவும், மாயூரம் பொதுமக்களின் சார்பாகவும் நமது அரசுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசு மருத்துவமனை பணியாளர்களின் எம்.எல்.ஏ.க்கள் என்பவர்கள் ஏறத்தாழ 3,000 பணியாளர்கள் இருப்பார்கள் என்று தெரிகிறது. அதே மருத்துவமனைகளில் கடைநிலை ஊழியர்களாகப் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்குத் தருகின்ற ஊதியத்தைப்போலவே இவர்களுக்கும் தரப்படுவதாக அவர்கள் குறைபாடாக எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். மிகச் சாதாரணமாக நமது முதல்வரவர்கள் அதைக் கவனித்துப் பார்த்து, மிக உன்னிப்பாக ஆராய்ந்துபார்த்து, அவர்களுக்கு ஓரளவிற்காவது கடைநிலை ஊழியர்களைவிட அதிகமான சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடும், பணிவன்போடும் கேட்டுக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இங்கே பல உறுப்பினர்கள், மிகமிக முற்போக்குவாதிகள் என்று கருதப்படக் கூடியவர்களெல்லாம் இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர்களால் ஆதரிக்காமலும் இருக்க முடியவில்லை, எதிர்க்காமலும் இருக்க முடியவில்லை. குறிப்பாக நான் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி நினைக்கும்பொழுது தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சுமார் ஒரு லட்சம் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும், 47,000 பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் குடியிருப்பு மனைகளை, அதுவும் அவர்களுடைய பணத்தில் கூட அல்ல, அரசாங்கப் பணத்திலேயே வாங்கிக்கொடுக்கும் நிலையை இந்த அரசிலேதான், முற்போக்குவாதிகள் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும் அவர்கள் காண முடிகிறது என்பதைப் பணிவன்போடு சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 20 ஆண்டுக்கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நடக்காத காரியம், ஏழை எளியவர்களுக்கு, மிகவும் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு, பிற்பட்ட இனத்திலே உள்ளவர்களுக்கு, உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் இந்த ஆட்சியில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நெஞ்சிலே கை வைத்துப் பார்த்தால் நிச்சயமாக உணர முடியும். பன்னெடுங்காலமாக இந்த மன்றத்திலே பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர், அவர்களுக்குள்ளே பிரிவு ஏற்படாத நேரத்திலும் கூட, குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே பெரிய போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள், அதை நான் மறுக்கவில்லை. பல உயிர்களைப் பலிகொடுத்துக் கூட இருக்கிறார்கள். விவசாயப் போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். நான் அதை மறுக்கவில்லை, மறுக்கவும் முடியாது. அத்தகைய போராட்டங்களை

1973 மார்ச் 2]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

நடத்திய நேரத்திலும் கூட குத்தகை பாக்கியை விவசாயிகளுக்குத் தள்ளக் கூடிய சூழ்நிலையை அன்றைய அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியதா என்றால் இல்லை என்பதை இன்று நம்முடைய அரசு செய்து காட்டியதிலிருந்து உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். 81-வது பசலிக்குக் குத்தகை பாக்கியைக் கட்டிவிட்டால் போதும். அதற்கு முன்னால் எத்தனை ஆயிரம் ஏக்கருக்கு, எத்தனை கலம் நெல் கட்ட வேண்டுமென்று இருந்தாலும், எந்தக் கோர்ட்டில் வழக்கு இருந்தாலும் அவை எல்லாம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும். அந்தந்த நேரத்தில் உழுது கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு 81-ம் பசலியில் அந்த நிலத்திற்கு மீண்டும் குத்தகை தொடர்ந்து நீடிக்கும் நிலைமையைத் தமிழக அரசு உருவாக்கி இருக்கிறது.

இன்றைக்கு இங்கு பேசிய மதிப்பிற்குரிய இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த, எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. வடிவேல் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதே கருத்தை நேற்றையதினம் என்று கருதுகிறேன்—எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஆடுதுறைத் தொகுதி உறுப்பினர் இராஜ் மாணிக்கம் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மிக முக்கியமான பிரச்சினையை நம்முடைய தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா, ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையா என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 'சொல்லாமல் செய்வர் பெரியோர்' என்ற அத்தகைய முறையில் பெரியோராக பல காரியங்களை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும் முதல்வர் கலைஞர் அவர்களும், நமது அமைச்சரவையும் கோயில்களுக்கும், மடங்களுக்கும், குறிப்பாக தருமபுரி ஆதினத்திற்கு இருக்கக் கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள், திருவாடுதுறை ஆதினத்திற்கு, திருப்பனந்தாள் ஆதினத்திற்கு இருக்கக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான நிலங்கள்—கோயில்களுக்கு நிலம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை; கோயில்களில் நடக்கும் அக்கிரமங்களைத்தான் கண்டிக்கிறோம் என்று முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அன்றையதினமே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கு அக்கிரமம் நடக்கிறதா இல்லையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆறு கால் பூஜை, எட்டு கால் பூஜை நடைபெறுவதைக்கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கவில்லை; ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டுமென்றுதான் சொல்லி வருகிறது; அதே நேரத்தில் உபரியாக இருக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான நிலங்கள், நிலம் உழுபவனுக்குச் சொந்தமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் யார் யார் அந்த நிலத்தில் உழுது பயிரிட்டு வருகிறார்களோ அவர்களுக்கே உரிமை யாக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வர இருக்கிற நமது சோஷலிச சர்க்கார், குறிப்பாக கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே நிறைவேற்றிக் காட்ட

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1973 மார்ச் 2]

வேண்டுமென்று நான் மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கோயில்களுக்கு, மடங்களுக்குத் தேவையான நிலம் போக உபரியாக இருக்கும் நிலங்களை நிச்சயமாக அந்த நிலத்திலே நேரடியாக உழுது பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு உரிமையாக்கித்தரும் சட்டத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இறுதியாக என்னுடைய, தொகுதியைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைப் பின்னால் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது பேசினாலும் இப்போது ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைத் தனி மாவட்டமாக ஆக்குவதை அங்குள்ள வர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்—தஞ்சை மாவட்டமும் மிகப் பெரிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. அதை இரண்டாகப் பிரிக்கும் நிலை அதிகச் செலவினத்தைத் தரக் கூடியதாக இருக்கிறது என்றால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கி போன்ற பிற்பட்ட பகுதிகளை அமைக்கப்பட இருக்கும் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் இணைக்க அரசு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேருந்துகளைத் தேசிய மயமாக்கி, இது ஒரு சோஷலிச சர்க்கார் என்று நிரூபித்துக் காட்டியது போல் லாரிகளையும் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு வேண்டி, வாய்ப்பளித்த நமது மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களுக்கும் மதிப்பிற்குரிய கொறடா அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

(2) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(இ) பேரவை உறுப்பினர் திரு. சி. வே. வேல்புத்தூர் சேலம் மத்திய சிறைச் சாலையில் காவலில் வைக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து

MR. DEPUTY SPEAKER: I have to announce to the House that an intimation has been received from the Superintendent, Central Jail, Salem, that Thiru C. V. Velappan, M.L.A., arrested on 1st March 1973 was remanded for 15 days by the Additional First-Class Magistrate No. 1, Salem, from 1st March 1973 and admitted into the Central Jail, Salem, on the evening of the 1st March 1973.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.